

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2013/C 209/01)

IEVADS

1. Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktu, Komisija var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu atbalstu, kas paredzēts, lai veicinātu atsevišķu Eiropas Savienības mazāk attīstītu teritoriju ekonomisko attīstību ⁽¹⁾. Šāda veida valsts atbalstu sauc par reģionālo atbalstu.
2. Šajās pamatnostādnēs Komisija izklāsta nosacījumus, saskaņā ar kuriem reģionālo atbalstu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, un paredz kritērijus, lai noteiktu apgabalus, kas atbilst nosacījumiem Līguma 107. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā.
3. Valsts atbalsta kontroles galvenais mērķis reģionālā atbalsta jomā ir atļaut atbalstu reģionālai attīstībai, vienlaikus nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus dalībvalstīm, jo īpaši novēršot ciņu par subsīdijām, kura var rasties, mēģinot piesaistīt vai saglabāt uzņēmējdarbību Savienības mazāk attīstītās teritorijās, un līdz minimumam ierobežot reģionālā atbalsta ietekmi uz tirdzniecību un konkurenci.
4. Ģeogrāfiskās attīstības mērķis reģionālo atbalstu atšķir no citiem atbalsta veidiem, piemēram, atbalsta pētniecībai, attīstībai un inovācijai, nodarbinātībai, mācībām, enerģētikai vai vides aizsardzībai, kam ir citi vispārējas nozīmes mērķi saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punktu. Dažos apstākļos šādiem citiem atbalsta veidiem var tikt atļauta lielāka atbalsta intensitāte, ja vien atbalsts tiek piešķirts uzņēmumiem, kas izveidoti mazāk attīstītās teritorijās, tādējādi atzīstot īpašās grūtības, kas uzņēmumiem rodas šādās teritorijās ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Apgabali, kas tiesīgi saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu, bieži saukti par "a" apgabaliem, no ekonomikas attīstības viedokļa, parasti ir mazāk attīstīti Savienībā. Apgabali, kas tiesīgi saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, bieži saukti par "c" apgabaliem, arī ir mazāk attīstīti, tomēr problēmas nav tik apjomīgas.

⁽²⁾ Tādējādi šādos gadījumos reģioniem piešķirtais papildu atbalsts nav uzskatāms par reģionālo atbalstu.

5. Reģionālais atbalsts var būt iedarbīgs tikai tad, ja to izmanto ierobežotā apjomā un samērīgi un ja tas koncentrējas Eiropas Savienības vismazāk attīstītajos reģionos ⁽³⁾. Proti, atbalsta pieļautajai augšējai robežai jāatspoguļo attiecīgo reģionu attīstību ietekmējošo problēmu relatīvais smagums. Turklāt atbalsta radītajiem ieguvumiem no mazāk attīstītā reģiona attīstīšanas ir jābūt lielākiem par attiecīgajiem konkurences kropļojumiem ⁽⁴⁾. Atbalsta labvēlīgās ietekmes relatīvais svars var atšķirties atkarībā no piemērotās atkāpes no Līguma 107. panta 3. punkta, tāpēc vismazāk attīstītajos reģionos, uz kuriem attiecas 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts, var tikt pieļauts lielāks konkurences izkropļojums nekā reģionos, uz kuriem attiecas 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts ⁽⁵⁾.

6. Turklāt reģionālais atbalsts var būt noderīgs mazāk attīstītu teritoriju ekonomikas attīstības veicināšanā tikai tad, ja tas tiek piešķirts, lai šajos apgabalos veicinātu papildu ieguldījumus vai saimnieciskās darbības. Atsevišķos ļoti retos un skaidri definētos gadījumos šķēršļi, kas šīm īpašajām teritorijām var rasties, piesaistot vai saglabājot saimniecisko darbību, var būt tik būtiski vai pastāvīgi, ka ieguldījumu atbalsts var būt nepietiekams, lai ļautu konkrētajai teritorijai attīstīties. Tikai šādos gadījumos reģionālo ieguldījumu atbalstu var papildināt ar tādu reģionālo darbības atbalstu, kas nav saistīts ar ieguldījumu.

7. Komisija 2012. gada 8. maija paziņojumā par valsts atbalsta modernizēšanu ⁽⁶⁾ noteica trīs mērķus, kas sasniedzami, modernizējot valsts atbalsta kontroli:
  - a) veicināt ilgtspējīgu, viedu un iekļaujošu izaugsmi konkurētspējīgā iekšējā tirgū;

  - b) Komisijas *ex ante* pārbaudes mērķtiecīgi vērst uz lietām, kurām ir vislielākā ietekme uz iekšējo tirgu, vienlaikus stiprinot dalībvalstu sadarbību valsts atbalsta noteikumu izpildē;

  - c) vienkāršot noteikumus un paātrināt lēmumu pieņemšanas procesu.

8. Komisijas paziņojumā pausts aicinājums izmantot kopīgu pieeju, pārskatot dažādas pamatnostādnes un regulējumus, lai stiprinātu iekšējo tirgu, palielinātu valsts izdevumu efektivitāti, valsts atbalstu labāk izmantojot vispārējas nozīmes mērķu sasniegšanai, rūpīgāk pārbaudītu stimulējošo ietekmi, atbalsta ierobežošanu līdz minimumam un lai izvairītos no atbalsta iespējamās negatīvās ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību. Šajās pamatnostādnēs paredzēto saderības nosacījumu pamatā ir šie kopīgie novērtēšanas principi, un šādi nosacījumi ir piemērojami gan paziņotām atbalsta shēmām, gan individuālam atbalstam.

⁽³⁾ Katra dalībvalsts var noteikt šos apgabalus reģionālā atbalsta plānā, pamatojoties uz nosacījumiem, kas izklāstīti 5. sadaļā.

⁽⁴⁾ Šajā saistībā sk. spriedumu lietā 730/79 *Philip Morris*, *Recueil* 1980, 2671. lpp., 17. punkts, un spriedumu lietā C-169/95 *Spānija/Komisija*, *Recueil* 1997, I-148. lpp., 20. punkts.

⁽⁵⁾ Šajā saistībā sk. spriedumu lietā T-380/94, *AIUFFASS un AKT/Komisija*, *Recueil* 1996, II-2169. lpp., 54. punkts.

⁽⁶⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES valsts atbalsta modernizācija (VAM)", COM/2012/0209 final.

1. **PIEMĒROŠANAS JOMA UN DEFINĪCIJAS**
- 1.1. **Reģionālā atbalsta piemērošanas joma**
9. Reģionālo atbalstu tērauda ⁽⁷⁾ un sintētisko šķiedru ⁽⁸⁾ nozarē neuzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu.
10. Šajās pamatnostādnēs izklāstītos principus Komisija piemēros reģionālajam atbalstam visās tautsaimniecības nozarēs ⁽⁹⁾, izņemot zivsaimniecību un akvakultūru ⁽¹⁰⁾, lauksaimniecību ⁽¹¹⁾ un transporta nozari ⁽¹²⁾, uz kurām attiecas īpaši noteikumi, kas izklāstīti konkrētos tiesību aktos, kuri var paredzēt daļējas vai pilnīgas atkāpes no minētajām pamatnostādnēm. Komisija attiecinās minētās pamatnostādnēs uz tādu lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību, kuru rezultātā tiek iegūti produkti, kas nav lauksaimniecības produkti. Šīs pamatnostādnēs attiecas uz palīdzības pasākumiem, ar ko atbalsta darbības, uz kurām neattiecas Līguma 42. panta piemērošanas joma, bet attiecas Lauku attīstības regula, un to īstenošanu vai nu līdzfinansē Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai, vai arī nodrošina, piešķirot papildu valsts finansējumu šādiem līdzfinansētiem pasākumiem, ja vien attiecīgās nozares noteikumi neparedz citādi.
11. Šīs pamatnostādnēs nebūs piemērojamas valsts atbalstam, ko piešķir lidostām ⁽¹³⁾ vai enerģētikas nozarei ⁽¹⁴⁾.
12. Reģionālo ieguldījumu atbalstu platjoslas tīkliem var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja papildus šajās pamatnostādnēs paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem tas atbilst arī šādiem īpašiem nosacījumiem: i) atbalsts tiek piešķirts tikai tām teritorijām, kurās nav tādas pašas kategorijas tīkla (platjoslas pamattīkla vai NGA) un kurās šāda tīkla izstrāde tuvākajā laikā nav paredzēta; ii) subsidētais tīkla operators piedāvā aktīvās un pasīvās vairumtirdzniecības piekļuvi atbilstoši taisnīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem ar iespēju veikt faktisku un pilnīgu atsaistīšanu; iii) atbalsts būtu jāpiešķir, pamatojoties uz konkursa atlases procesu saskaņā ar Platjoslas pamatnostādņu 78. punkta c) un d) apakšpunktu ⁽¹⁵⁾.
13. Reģionālo ieguldījumu atbalstu pētniecības infrastruktūrai ⁽¹⁶⁾ var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja papildus šajās pamatnostādnēs paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem atbalsts tiek piešķirts ar nosacījumu, ka tiks nodrošināta pārredzama un nediskriminējoša piekļuve attiecīgajai infrastruktūrai.

⁽⁷⁾ Kā definēts IV pielikumā.

⁽⁸⁾ Kā definēts IV pielikumā.

⁽⁹⁾ Tā kā 2013. gada 31. decembrī beigsies termiņš Nostādnēm par valsts atbalstu kuģu būvei (OV C 364, 14.12.2011., 9. lpp.), minētās pamatnostādnēs attiecas arī uz atbalstu kuģu būvei.

⁽¹⁰⁾ Uz to attiecas Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

⁽¹¹⁾ Uz valsts atbalstu to lauksaimniecības produktu primārajai ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai, kuru rezultātā tiek iegūti lauksaimniecības produkti, kas norādīti Līguma I pielikumā, un uz mezsaimniecību attiecas noteikumi, kas paredzēti Pamatnostādnēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē.

⁽¹²⁾ Transports ir pasažieru komercpārvadājumi ar gaisu, jūras transportu, autotransportu, dzelzceļa un iekšzemes ūdensceļu transportu vai kravu komercpārvadājumi.

⁽¹³⁾ Kopienas vadlīnijas par EK līguma 92. un 93. panta un EEZ līguma 61. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu aviācijas nozarei (OV C 350, 10.12.1994., 5. lpp.), Kopienas vadlīnijas par lidostu finansēšanu un valsts atbalstu darbības uzsākšanai aviosabiedrībām, kas veic lidojumus no reģionālām lidostām (OV C 312, 9.12.2005., 1. lpp.), grozītas vai aizstātas.

⁽¹⁴⁾ Komisija novērtēs, cik saderīgs ir valsts atbalsts enerģētikas nozarei, pamatojoties uz gaidāmajām enerģētikas un vides aizsardzības atbalsta pamatnostādnēm, ar kurām groza pašreizējās pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un kurās būs ņemtas vērā īpašās problēmas atbalstāmajos apgabalos.

⁽¹⁵⁾ Komisijas paziņojums "ES pamatnostādnēs valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu" (OV C 25, 26.1.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Kā definēts Padomes 2009. gada 25. jūnija Regulā (EK) Nr. 723/2009 par Kopienas tiesisko regulējumu, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūras konsorciem (ERIC) (OV L 206, 8.8.2009., 1. lpp.).

14. Reģionu problēmas saistībā ar ieguldījumiem vai saimnieciskās darbības uzturēšanu mazāk attīstītos apgabalos vairāk skar mazos un vidējos uzņēmumus (MVU) nekā lielus uzņēmumus. Pirmkārt, lieli uzņēmumi var vieglāk iegūt kapitālu un kredītus pasaules tirgos, un tiem retāk ir problēmas ierobežotāka finanšu pakalpojumu piedāvājuma dēļ konkrētā mazāk attīstītā reģionā. Otrkārt, lielu uzņēmumu ieguldījumi var radīt apjomradītus ietaupījumus, kas samazina ar atrašanās vietu saistītās sākotnējās izmaksas, un daudzos gadījumos tie nav piesaistīti reģionam, kurā veic ieguldījumus. Treškārt, lieliem uzņēmumiem, kas veic ieguldījumus, parasti ir lielas iespējas aizstāvēt savu viedokli sarunās ar iestādēm, kā dēļ atbalsta piešķiršana var būt nevajadzīga vai nepamatota. Visbeidzot, lieli uzņēmumi, visticamāk, būs nozīmīgi attiecīgā tirgus dalībnieki, un tādēļ ieguldījumi, kuriem tiek piešķirts atbalsts, var izkropļot konkurenci un tirdzniecību iekšējā tirgū.
15. Tā kā ir maz ticams, ka reģionālam atbalstam, ko piešķir lieliem uzņēmumiem ieguldījumu veikšanai, varētu būt stimulējoša ietekme, to nevar uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, izņemot, ja šādu atbalstu piešķir sākotnējiem ieguldījumiem, lai uzsāktu jaunas saimnieciskās darbības attiecīgajās teritorijās⁽¹⁷⁾, vai dažādotu esošo uzņēmumu produkciju ar jauniem produktiem vai jaunām procesa inovācijām.
16. Reģionālais atbalsts, kura mērķis ir mazināt uzņēmuma kārtējos izdevumus, ir darbības atbalsts, un to nevar uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, izņemot, ja to piešķir, lai novērstu īpašas vai pastāvīgas problēmas, kas rodas uzņēmumiem mazāk attīstītos reģionos. Darbības atbalstu var uzskatīt par saderīgu, ja tā mērķis ir mazināt konkrētas īpašas grūtības, ar kurām saskaras MVU īpaši mazattīstītās teritorijās, uz ko attiecas Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts, vai kompensēt papildu izmaksas, lai veiktu saimniecisko darbību attālākajos reģionos, vai arī novērst vai mazināt apdzīvotības sarukšanu ļoti mazapdzīvotos apgabalos.
17. Darbības atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuru galvenā darbības joma iekļauta NACE 2. red. saimniecisko darbību statistiskās klasifikācijas K iedaļā "Finanšu un apdrošināšanas darbības"⁽¹⁸⁾, vai uzņēmumiem, kuri veic grupu iekšējos darījumus un kuru galvenā darbības joma iekļauta NACE 2. red. klasē 70.10 "Centrālo biroju darbība" vai 70.22 "Konsultēšana komercdarbībā un vadībizinībās", nevar uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
18. Reģionālo atbalstu nedrīkst piešķirt grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kuri šo pamatnostādņu izpratnē definēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹⁹⁾, kas grozītas vai aizstātas.
19. Novērtējot reģionālo atbalstu, ko piešķir uzņēmumam, uz kuru attiecas līdzekļu atgūšanas rīkojums, kas izdots pēc Komisijas iepriekšēja lēmuma, ar kuru atbalsts atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Komisija ņems vērā atbalsta summu, kas vēl ir jāatgūst⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Sk. 20. punkta i) apakšpunktu.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp., pagarināts ar OV C 156, 9.7.2009., 3. lpp., un OV C 296, 2.10.2012., 3. lpp. Kā paskaidrots minēto pamatnostādņu 20. punktā, ņemot vērā to, ka ir apdraudēta pati grūtībās nonākušā uzņēmuma pastāvēšana, šādu uzņēmumu nevar uzskatīt par piemērotu instrumentu citu sabiedriskās kārtības mērķu veicināšanai, kamēr netiek nodrošināta tā dzīvotspēja.

⁽²⁰⁾ Šajā saistībā sk. spriedumu apvienotās lietās T-244/93 un T-486/93 *TWD Textilwerke Deggendorf GmbH*/Eiropas Kopienų Komisija, *Recueil* 1995, II-02265. lpp.

1.2. Definīcijas

20. Šajās pamatnostādnēs piemēro šādas definīcijas:

- a) “a” apgabali” ir apgabali, kas noteikti reģionālā atbalsta plānā, piemērojot Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta noteikumus; “c” apgabali” ir apgabali, kas noteikti reģionālā atbalsta plānā, piemērojot Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumus;
- b) “*ad hoc* atbalsts” ir atbalsts, ko piešķir, neizmantojot shēmu;
- c) “koriģētā atbalsta summa” ir atbalsta maksimālā pieļaujamā summa lielam ieguldījumu projektam, kas aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$\text{atbalsta maksimālā summa} = R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C),$$

kur “R” ir atbalsta maksimālā intensitāte, kura pieļaujama attiecīgajā teritorijā, izņemot palielinātu atbalsta intensitāti MVU, “B” ir attaisnoto izmaksu daļa, kas ir robežās no EUR 50 miljoniem līdz EUR 100 miljoniem, “C” ir attaisnoto izmaksu daļa, kas pārsniedz EUR 100 miljonus;

- d) “atbalsta piešķiršanas datums” ir datums, kad dalībvalsts uzņēmumsies juridiskas saistības piešķirt atbalstu, uz ko var norādīt, stājoties valsts tiesu priekšā;
- e) “attaisnotās izmaksas” attiecībā uz ieguldījumu atbalstu ir materiālie un nemateriālie aktīvi, kas saistīti ar sākotnējiem ieguldījumiem vai algu izmaksām;
- f) “bruto dotācijas ekvivalents” (BDE) ir atbalsta diskontētā vērtība, kas izteikta procentos no attaisnoto izmaksu diskontētās vērtības un ko aprēķina atbalsta piešķiršanas brīdī, pamatojoties uz attiecīgajā dienā piemērojamo atsaucē likmi;
- g) “individuāls atbalsts” ir atbalsts, ko piešķir, pamatojoties uz shēmu vai uz *ad hoc* pamata;
- h) “sākotnējie ieguldījumi” ir:
  - a) ieguldījumi materiālos un nemateriālos aktīvos, kas saistīti ar:
    - jauna uzņēmuma izveidi,
    - esoša uzņēmuma jaudas palielināšanu,
    - uzņēmuma produkcijas dažādošanu ar produktiem, kurus uzņēmums līdz šim nav ražojis, vai
    - būtiskām pārmaiņām esoša uzņēmuma vispārējā ražošanas procesā; vai
  - b) tādu aktīvu iegāde, kas ir tieši saistīti ar uzņēmumu ar nosacījumu, ka uzņēmums ir slēgts vai tiktu slēgts, ja tas nebūtu nopirkts, un to ir iegādājies ar pārdevēju nesaistīts ieguldītājs. Tikai uzņēmuma daļu vai akciju iegādi neuzskata par sākotnējo ieguldījumu;

- i) “sākotnējie ieguldījumi jaunai saimnieciskajai darbībai” ir:
- a) ieguldījumi materiālos un nemateriālos aktīvos, kas saistīti ar:
- jauna uzņēmuma izveidi vai
  - uzņēmuma darbības dažādošanu ar nosacījumu, ka jaunā darbība nav tā pati, kas iepriekš tika veikta uzņēmumā, vai līdzīga šādai darbībai; vai
- b) tādu aktīvu iegāde, kas tieši pieder uzņēmumam, kurš ir slēgts vai tiktu slēgts, ja tas nebūtu nopirkts, un to ir iegādājies ar pārdevēju nesaistīts ieguldītājs, ar nosacījumu, ka jaunā darbība, kas veicama, izmantojot iegādātos aktīvus, nav tā pati, kas tika veikta uzņēmumā pirms iegādes, vai nav līdzīga šādai darbībai;
- j) “nemateriālie aktīvi” ir aktīvi, kas iegūti, pārņemot tehnoloģiju, piemēram, licences, zinātību vai nepatentētās tehniskās zināšanas;
- k) “darba vietu izveide” ir konkrētā ražotnē nodarbināto darbinieku skaita neto pieaugums salīdzinājumā ar vidējo rādītāju iepriekšējo 12 mēnešu laikā, pirms tam atskaitot no acimredzamā izveidoto darba vietu skaita visas attiecīgajā periodā zaudētās darba vietas;
- l) “liels ieguldījumu projekts” ir sākotnējie ieguldījumi ar attaisnotajām izmaksām, kas pārsniedz EUR 50 miljonus, aprēķinot pēc cenām un maiņas kursiem atbalsta piešķiršanas dienā;
- m) “atbalsta maksimālā intensitāte” ir BDE izteikta atbalsta intensitāte lieliem uzņēmumiem, kā noteikts šo pamatnostādņu 5.4. iedaļā un norādīts attiecīgajā reģionālā atbalsta plānā;
- n) “paziņošanas robežlielums” ir atbalsta summa, kas pārsniedz turpmāk tabulā norādītos robežlielumus:

Atbalsta intensitāte	Paziņošanas robežlielums
10 %	EUR 7,5 miljoni
15 %	EUR 11,25 miljoni
25 %	EUR 18,75 miljoni
35 %	EUR 26,25 miljoni
50 %	EUR 37,5 miljoni

- o) “darbinieku skaits” ir gada darba vienību (GDV) skaits, proti, personu skaits, kuras vienā gadā ir nodarbinātas uz pilnu slodzi; turklāt personas, kas nodarbinātas uz nepilnu slodzi vai sezonas darbos, norāda kā GDV daļas;

- p) "attālākie reģioni" ir reģioni, kas minēti Līguma 349. pantā ⁽²¹⁾;
- q) "darbības atbalsts" ir atbalsts, kas paredzēts, lai samazinātu ar sākotnējo ieguldījumu nesaistītus uzņēmuma kārtējos izdevumus. Tas ietver šādas izmaksu kategorijas: izmaksas par personālu, materiāliem, no apakšuzņēmējiem saņemtajiem pakalpojumiem, komunikācijām, energoresursiem, uzturēšanu, īri, administrācijas izdevumus u. c., bet neietver amortizācijas izdevumus un finansēšanas izmaksas, ja tās bijušas iekļautas attaisnotajās izmaksās, piešķirot reģionālo ieguldījumu atbalstu;
- r) "reģionālā atbalsta plāns" ir apgabalu saraksts, ko dalībvalsts nosaka saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti šajās pamatnostādņēs, un ko apstiprinājusi Komisija;
- s) "tā pati vai līdzīga darbība" ir darbība, uz ko attiecas viena un tā pati NACE 2. red. saimniecisko darbību statistiskās klasifikācijas klase (četrpāru kods);
- t) "viens vienots ieguldījumu projekts" ir jebkuri sākotnējie ieguldījumi, ko sācis tas pats saņēmējs (grupas līmenī) trīs gadu laikposmā no dienas, kad sākts darbs ar citiem atbalstītiem ieguldījumiem tajā pašā NUTS 3. līmeņa reģionā;
- u) "MVU" ir uzņēmumi, kuri atbilst nosacījumiem, kas paredzēti Komisijas 2003. gada 6. maija lēmumā par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽²²⁾;
- v) "darbu sākums" ir ar ieguldījumu saistītu būvdarbu sākums vai pirmās stingri noteiktās iekārtu pasūtījumu saistības vai citas saistības, kas padara ieguldījumu neatgriezenisku – atkarībā no tā, kas sākas pirmais. Zemes pirkšanu un tādus sagatavošanās darbus kā atļauju saņemšana un priekšizpēti veikšana neuzskata par darbu sākumu. Attiecībā uz pārņemšanu "darbu sākums" ir brīdis, kad tiek iegādāti aktīvi, kas ir tieši saistīti ar iegādāto uzņēmumu;
- w) "mazapdzīvoti apgabali" ir apgabali, ko attiecīgā dalībvalsts noteikusi saskaņā ar šo pamatnostādņu 161. punktu;
- x) "materiālie aktīvi" ir tādi aktīvi kā zeme, ēkas un ražošanas telpas, mašīnas, iekārtas un aprīkojums;
- y) "ļoti mazapdzīvoti apgabali" ir NUTS 2. līmeņa reģioni ar mazāk nekā astoņiem iedzīvotājiem uz km² (pamatojoties uz Eurostat datiem par iedzīvotāju blīvumu 2010. gadā) vai šādu NUTS 2. līmeņa reģionu daļas, ko attiecīgā dalībvalsts noteikusi saskaņā ar šo pamatnostādņu 162. punktu;

⁽²¹⁾ Pašlaik: Gvadelupa, Francijas Gviāna, Martinika, Reinjona, Senmartēna, Azoru salas, Madeira un Kanāriju salas. Saskaņā ar Eiropadomes 2010. gada 29. oktobra Lēmumu 2010/718/ES, ar ko groza statusu, kas [kurš] Senbertelemi salai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 325, 9.12.2010., 4. lpp.), no 2012. gada 1. janvāra Senbertelemi vairs nav attālākais reģions un kļūva par aizjūras zemi vai teritoriju, kā minēts Līguma ceturtajā daļā. Saskaņā ar Eiropadomes 2012. gada 11. jūlija Lēmumu 2012/419/ES, ar ko groza statusu, kas [kurš] Majorai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.), no 2014. gada 1. janvāra Majora vairs nav aizjūras zeme vai teritorija un kļūst par attālāko reģionu.

⁽²²⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

- z) "algu izmaksas" ir kopējā summa, kas atbalsta saņēmējam ir faktiski jāsedz attiecībā uz konkrēto darba vietu, un ietver bruto algu pirms nodokļu nomaksas un obligātās iemaksas, piemēram, sociālās apdrošināšanas iemaksas, bērnu aprūpes un vecāku aprūpes izmaksas par konkrētu laikposmu.

2. PAZIŅOJAMS REĢIONĀLAIS ATBALSTS

21. Principā dalībvalstīm jāpaziņo par reģionālo atbalstu saskaņā ar Līguma 108. panta 3. punktu ⁽²³⁾, izņemot pasākumus, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti grupu atbrīvojuma regulā, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar 1. pantu Padomes 1998. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažādu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (Pilnvarojošā regula) ⁽²⁴⁾.
22. Komisija piemēros šīs pamatnostādnes paziņotām reģionālā atbalsta shēmām un individuālam atbalstam.
23. Uz individuālu atbalstu, kas tiek piešķirts atbilstoši paziņotai shēmai, joprojām attiecas paziņošanas pienākums saskaņā ar Līguma 108. panta 3. punktu, ja atbalsts no visiem avotiem pārsniedz paziņošanas robežlielumu ⁽²⁵⁾ vai ja tas ir piešķirts saņēmējam, kas ir slēdzis tādu pašu vai līdzīgu darbību EEZ divu gadu laikā pirms pieteikšanās atbalsta saņemšanai vai brīdī, kad tas piesakās atbalstam, plāno slēgt šādu darbību divu gadu laikposmā pēc subsidējamo ieguldījumu pabeigšanas.
24. Uz ieguldījumu atbalstu, ko piešķir lielam uzņēmumam, lai dažādotu esoša "c" apgabala uzņēmuma produkciju ar jauniem produktiem, joprojām attiecas paziņošanas pienākums atbilstoši Līguma 108. panta 3. punktam.

3. REĢIONĀLĀ ATBALSTA SADERĪBAS NOVĒRTĒJUMS

3.1. Kopējie novērtēšanas principi

25. Lai novērtētu, vai paziņoto atbalsta pasākumu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, Komisija parasti analizē, vai atbalsta pasākuma struktūra nodrošina, ka atbalsta pasākuma pozitīvā iedarbība vispārējās nozīmes mērķu sasniegšanā pārsniedz tā potenciāli negatīvo iedarbību uz tirdzniecību un konkurenci.
26. Komisijas 2012. gada 8. maija Paziņojumā par valsts atbalstu tika izteikts aicinājums noteikt un definēt kopējus principus, kas piemērojami, novērtējot visu Komisijas īstenoto atbalsta pasākumu saderību. Šajā nolūkā Komisija uzskatīs atbalsta pasākumu par saderīgu ar Līgumu tikai tad, ja tas atbildīs katram no šiem kritērijiem:
- a) ieguldījumi precīzi definētā vispārējās nozīmes mērķī – valsts atbalsta pasākuma mērķim ir jābūt vispārējās nozīmes mērķim saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punktu (šo pamatnostādņu 3.2. iedaļu);
- b) vajadzība pēc valsts iejaukšanās – valsts atbalsta pasākumam jābūt vērstam uz tādas situācijas risināšanu, kurā atbalsts var panākt būtisku uzlabojumu, ko tirgus pats nespētu nodrošināt, piemēram, novēršot tirgus nepilnību vai atrisinot taisnīguma vai kohēzijas problēmu (3.3. iedaļu);

⁽²³⁾ Komisija plāno piemērot atbrīvojumu no ziņošanas pienākuma attiecībā uz *ad hoc* atbalstu infrastruktūrai, kas atbilst vispārējās grupu atbrīvojuma regulas saderības kritērijiem, kaut arī šādu atbalstu nepiešķir kā daļu no shēmas.

⁽²⁴⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁵⁾ Sk. 20. punkta n) apakšpunktu.

- c) atbalsta pasākuma piemērotība – ierosinātajam atbalsta pasākumam jābūt tādām, lai to varētu izmantot kā politikas instrumentu vispārējas nozīmes mērķa sasniegšanai (3.4. iedaļa);
- d) stimulējoša ietekme – atbalstam ir jāmaina attiecīgā(-o) uzņēmuma(-u) attieksme tā, lai tas (tie) iesaistītos papildu darbībās, ko tas (tie) neveiktu bez šāda atbalsta vai veiktu ierobežotā vai atšķirīgā veidā vai vietā (3.5. iedaļa);
- e) atbalsta samērīgums (līdz minimumam ierobežots atbalsts) – atbalsta summa jāierobežo līdz minimumam, kas nepieciešams, lai stimulētu papildu ieguldījumus vai darbību attiecīgajā apgabalā (3.6. iedaļa);
- f) izvairīšanās no nepamatotas negatīvas ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm – atbalsta negatīvajai ietekmei jābūt pietiekami ierobežotai, lai pasākuma kopējā bilance būtu pozitīva (3.7. iedaļa);
- g) atbalsta pārredzamība – dalībvalstīm, ekonomikas dalībniekiem, ieinteresētajai sabiedrības daļai un Komisijai ir vienkārša piekļuve visiem ar atbalstu saistītajiem attiecīgajiem aktiem un informācijai (3.8. iedaļa).
27. Turklāt attiecībā uz konkrētu shēmu kategoriju kopējo bilanci var noteikt prasību veikt *ex post* vērtējumu, kā aprakstīts šo pamatnostādņu 4. sadaļā. Tādos gadījumos Komisija var ierobežot šo shēmu darbības ilgumu (parasti uz laikposmu līdz četriem gadiem vai mazāk) ar iespēju pēc tam atkal paziņot par to darbības ilguma pagarināšanu.
28. Ja valsts atbalsta pasākums vai tā nosacījumi (tostarp pasākuma finansēšanas metode, ja tā ir valsts atbalsta pasākuma sastāvdaļa) nozīmētu ES tiesību nedalāmu pārkāpumu, šādu atbalstu nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu ⁽²⁶⁾.
29. Novērtējot jebkura individuāla atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, Komisija ņems vērā visus tiesas procesus saistībā ar Līguma 101. vai 102. panta pārkāpumiem, kuri var attiekties uz atbalsta saņēmēju un kuri var būt būtiski saderības novērtēšanai saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punktu ⁽²⁷⁾.
- 3.2. **Ieguldījums kopējam mērķim**
30. Reģionālā atbalsta pamatmērķis ir samazināt attīstības atšķirības starp dažādiem Eiropas Savienības reģioniem. Izmantojot taisnīguma vai kohēzijas mērķi, reģionālais atbalsts var sniegt ieguldījumu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanā, nodrošinot iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi.
- 3.2.1. *Ieguldījumu atbalsta shēmas*
31. Reģionālā atbalsta shēmām būtu jābūt attiecīgās reģionālās attīstības stratēģijas sastāvdaļai ar skaidri noteiktiem mērķiem, un tām būtu jābūt saskaņotām ar šiem mērķiem un jāsniedz ieguldījums to sasniegšanā.
32. Tas īpaši attiektos uz pasākumiem, ko īsteno saskaņā ar reģionālās attīstības stratēģijām, kuras noteiktas saistībā ar Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai vai Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu nolūkā sniegt ieguldījumu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā.

⁽²⁶⁾ Sk., piem., spriedumu lietā C-156/98 Vācija/Komisija, *Recueil* 2000, I-6857. lpp., 78. punkts, un lietā C-333/07 *Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne*, *Recueil* 2008, I-10807. lpp., 94.–116. punkts.

⁽²⁷⁾ Sk. Lietu C-225/91 *Matra/Komisija*, *Recueil* 1993, I-3203. lpp., 42. punkts

33. Attiecībā uz atbalsta shēmām, kas neietilpst darbības programmā, kuru finansē no kohēzijas politikas fondiem, dalībvalstīm būtu jāpierāda, ka pasākums atbilst konkrētā apgabala attīstības stratēģijai un sniedz ieguldījumu tajā. Šim nolūkam dalībvalstis var izmantot iepriekšējo valsts atbalsta shēmu novērtējumus, ietekmes novērtējumus, ko veikušas piešķirējas iestādes, vai ekspertu atzinumus. Lai nodrošinātu, ka atbalsta shēma sniedz ieguldījumu attīstības stratēģijā, tai jāietver sistēma, kas ļaus piešķirējam iestādēm noteikt ieguldījumu projektu prioritātes un atlasīt tos saskaņā ar šīs shēmas mērķiem (piemēram, pamatojoties uz formālu punktu piešķiršanas pieeju) ⁽²⁸⁾.
34. Reģionālā atbalsta shēmas var ieviest "a" apgabalos, lai atbalstītu MVU vai lielu uzņēmumu sākotnējos ieguldījumus. Shēmas "c" apgabalos var ieviest, lai atbalstītu MVU sākotnējos ieguldījumus un sākotnējos ieguldījumus lielu uzņēmumu jaunai darbībai.
35. Piešķirot individuāliem ieguldījumu projektiem atbalstu saskaņā ar shēmu, piešķirējai iestādei jāapstiprina, ka atlasītais projekts sniegs ieguldījumu shēmas mērķi un līdz ar to arī attiecīgā apgabala attīstības stratēģijā. Šajā nolūkā dalībvalsts var atsaukties uz informāciju, ko sniedzis atbalsta pieteikuma iesniedzējs atbilstoši veidlapai, kura pievienota šim pamatnostādņem, ja ir jāraksturo ieguldījumu pozitīvā ietekme uz attiecīgo apgabalu ⁽²⁹⁾.
36. Lai nodrošinātu, ka ieguldījumi veicina reālu un ilgtspējīgu konkrētā apgabala attīstību, ieguldījumiem jāpaliek attiecīgajā apgabalā vismaz piecus gadus vai (attiecībā uz MVU) trīs gadus kopš to veikšanas ⁽³⁰⁾.
37. Ja atbalsts ir aprēķināts, pamatojoties uz algu izmaksām, attiecīgajiem darbiniekiem jābūt pieņemtiem darbā trīs gadu laikā kopš darbu beigšanas. Katrai ieguldījumu rezultātā radītajai darba vietai jāpaliek attiecīgajā apgabalā piecus gadus kopš datuma, kad šajā darba vietā pirmo reizi tika pieņemts darbinieks. Ja ieguldījumus veicis MVU, dalībvalstis var samazināt šo ieguldījumu vai radīto darba vietu saglabāšanas piecu gadu periodu ne mazāk kā līdz trim gadiem.
38. Lai nodrošinātu, ka ieguldījumi ir dzīvotspējīgi, dalībvalstij jānodrošina, ka atbalsta saņēmējs vismaz 25 % ⁽³¹⁾ apmērā no attaisnotajām izmaksām nodrošina tādu finansiālu ieguldījumu no saviem līdzekļiem vai ārēja finansējuma, kurā nav nekāda publiska finansiālā atbalsta ⁽³²⁾.
39. Lai izvairītos no tā, ka valsts atbalsta pasākumi varētu nodarīt kaitējumu videi, dalībvalstīm arī jānodrošina atbilstība Savienības tiesību aktiem vides jomā, tostarp ietekmes uz vidi novērtējuma veikšana, kad to paredz valsts vai ES tiesību akti, un visu attiecīgo atļauju saņemšana.

⁽²⁸⁾ Attiecībā uz platjoslas tīkla infrastruktūru atbalsta saņēmējs ir jāizvēlas, pamatojoties uz konkursa atlases procesa saskaņā ar Platjoslas pamatnostādņu 78. punkta c) un d) apakšpunktu; sk. 15. zemspējas piezīmi.

⁽²⁹⁾ Sk. šo pamatnostādņu V pielikumu.

⁽³⁰⁾ Pienākums saglabāt ieguldījumus attiecīgajā apgabalā vismaz piecus gadus (trīs gadus MVU gadījumā) nedrīkstētu liegt nomainīt ražotni vai iekārtas, kas minētajā periodā ir novecojušas vai salūzušas, ja vien attiecīgajā apgabalā saimnieciskā darbība tiek turpināta minimālo periodu. Tomēr reģionālo atbalstu nedrīkst piešķirt, lai nomainītu ražotni vai iekārtas.

⁽³¹⁾ Prasība par 25 % pašu ieguldījumu, kas noteikta 38. punktā, neattiecas uz ieguldījumu atbalstu, kas piešķirts ieguldījumiem attālākajos reģionos, kuros atbalsta maksimālā intensitāte var pārsniegt 75 % no BDE un attiecībā uz MVU sasniedz pat 90 %, saskaņā ar šo pamatnostādņu 173. punktu.

⁽³²⁾ Tas neattiecas, piemēram, uz subsīdētiem aizdevumiem, publiskiem pašu kapitāla aizdevumiem vai publiskām daļām, kas neatbilst tirgus investora principam, valsts garantijām ar atbalsta elementiem, kā arī publisku atbalstu, kas piešķirts atbilstīgi *de minimis* noteikumam.

3.2.2. *Paziņots individuālais ieguldījumu atbalsts*

40. Lai pierādītu Komisijai paziņotā individuālā ieguldījumu atbalsta reģionālo devumu, dalībvalstis var izmantot dažādus, tostarp šādus, tiešos rādītājus (piemēram, tieša jaunu darba vietu radīšana) un netiešos rādītājus (piemēram, vietējās inovācijas):
- a) ar ieguldījumu tieši radīto darba vietu skaits ir svarīgs devuma rādītājs reģionālajā attīstībā. Būtu jāņem vērā arī radīto darba vietu kvalitāte un pieprasīto prasmju līmenis;
  - b) vietējā apakšpiegādātāju un piegādātāju tīklā varētu radīt pat vairāk jaunu darba vietu, tā palīdzot integrēt ieguldījumus attiecīgajā reģionā un nodrošinot plašāku pozitīvās ietekmes izplatību. Tādēļ tiks ņemts vērā arī netieši radīto darba vietu skaits;
  - c) saņēmēja apņemšanās organizēt plašus mācību pasākumus, lai pilnveidotu savu darbinieku prasmes (vispārējās un specifiskās), tiks uzskatīta par faktoru, kas veicina reģionālo attīstību. Uzmanība tiks pievērsta arī stažēšanās vai mācekļības iespējām, jo īpaši jauniešiem, un mācībām, kas pilnveido ārpus uzņēmuma esošo darba ņēmēju zināšanas un viņu nodarbināmību. Lai izvairītos no divkāršas uzskaites, vispārējās vai specifiskās mācības, kam ir apstiprināts mācību atbalsts, netiks uzskatītas par reģionālā atbalsta pozitīvu faktoru;
  - d) reģionālās attīstības ziņā ārēji apjomradīti ietaupījumi vai citi labumi var rasties tuvināšanās (klasteru veidošanās) rezultātā. Uzņēmumu klasteri vienā nozarē ļauj atsevišķām rūpniecām vairāk specializēties, tā palielinot efektivitāti. Tomēr šā rādītāja nozīmība, nosakot devumu reģionālajai attīstībai, ir atkarīga no klastera attīstības pakāpes;
  - e) ieguldījumi ir saistīti ar tehniskām zināšanām un var būt nozīmīgas tehnoloģiju pārneses avots (zināšanu izplatība). Ieguldījumi intensīvās tehnoloģiju nozarēs drīzāk būs saistīti ar tehnoloģiju pārnesi atbalsta saņēmēja reģionā. Šajā saistībā svarīgs ir arī zināšanu izplatības apmērs un specifika;
  - f) var izskatīt arī projektu nozīmi reģiona spējai radīt jaunu tehnoloģiju, izmantojot vietējās inovācijas. Šai ziņā pozitīvi var vērtēt jaunu ražošanas objektu sadarbību ar vietējam augstākās izglītības iestādēm;
  - g) ieguldījumu ilgums un iespējamie turpmākie ieguldījumi nākotnē ir rādītājs uzņēmuma ilglaicīgām saistībām attiecīgajā reģionā.
41. Dalībvalstis var pamatoties arī uz atbalsta saņēmēja biznesa plānu, kas varētu sniegt informāciju par izveidojamo darba vietu skaitu, izmaksājamām algām (mājsaimniecību turības pieaugums kā papildu pozitīvs rādītājs), no vietējiem ražotājiem iegādātajiem apjomiem, ieguldījumu radīto apgrozījumu un apgabala iespējamo ieguvumu no papildu nodokļu ieņēmumiem.
42. *Ad hoc* atbalsta ⁽³³⁾ gadījumā dalībvalstij papildus 35.–39. punktā noteiktajām prasībām ir jāpierāda, ka projekts atbilst attiecīgā apgabala attīstības stratēģijai un sniedz ieguldījumu tās mērķu sasniegšanā.

⁽³³⁾ Uz *ad hoc* atbalstu attiecas tās pašas prasības, kas attiecas uz individuālu atbalstu, kuru piešķir atbilstoši shēmai, ja vien nav norādīts citādi.

3.2.3. Darbības atbalsta shēmas

43. Darbības atbalsta shēmas veicinās mazāk attīstītu teritoriju attīstību tikai tad, ja šo teritoriju problēmas būs iepriekš skaidri definētas. Šķēršļi saimnieciskās darbības piesaistīšanai vai saglabāšanai var būt tik būtiski vai pastāvīgi, ka ar ieguldījumu atbalstu vien var nebūt pietiekami, lai ļautu konkrētajiem apgabaliem attīstīties.
44. Attiecībā uz atbalstu, lai mazinātu konkrētas īpašas grūtības, ar kurām "a" apgabalos saskaras MVU, attiecīgajām dalībvalstīm ir jāpierāda, ka šādas īpašas grūtības patiešām pastāv un ir nozīmīgas, un arī jāpierāda, ka darbības atbalsta shēma ir vajadzīga, jo minētās īpašas grūtības nevar atrisināt ar ieguldījumu atbalstu.
45. Attiecībā uz darbības atbalstu, lai kompensētu konkrētas papildu izmaksas attālākajos reģionos, pastāvīgās problēmas, kas būtiski ierobežo attālāko reģionu attīstību, ir tās, kas definētas Līguma 349. pantā, un tās cita starpā ir attālums, tas, ka tās ir salas, maza teritorija, sarežģīts reljefs un klimats, un tautsaimniecības atkarība no dažiem ražojumiem. Tomēr attiecīgajai dalībvalstij ir jānorāda īpašās papildu izmaksas, kas saistītas ar šādām pastāvīgajām problēmām, kuras paredzēts novērst ar darbības atbalsta shēmu.
46. Attiecībā uz darbības atbalstu, lai novērstu vai mazinātu apdzīvotības sarukšanu ļoti mazapdzīvotos apgabalos, attiecīgajai dalībvalstij ir jāpierāda apdzīvotības sarukšanas risks attiecīgajā apgabalā gadījumā, ja darbības atbalsts netiks piešķirts.

3.3. Vajadzība pēc valsts iejaukšanās

47. Lai izvērtētu, vai valsts atbalsts ir nepieciešams vispārējas nozīmes mērķa sasniegšanai, vispirms jāveic risināmās problēmas cēloņu analīze. Valsts atbalstam būtu jābūt vērstam uz tādas situācijas risināšanu, kurā ar atbalstu var panākt būtisku uzlabojumu, ko tirgus pats nespētu nodrošināt. Tas ir īpaši svarīgi ierobežotu publisko resursu apstākļos.
48. Konkrētos apstākļos valsts atbalsts patiešām var novērst tirgus nepilnības, tādējādi veicinot tirgu efektīvu darbību un uzlabojot konkurētspēju. Turklāt, ja tirgi nodrošina efektīvus rezultātus, bet no taisnīguma vai kohēzijas viedokļa tos uzskata par nepietiekamiem, valsts atbalstu var izmantot, lai iegūtu vēlāmāku un taisnīgāku rezultātu tirgū.
49. Attiecībā uz atbalstu, ko piešķir reģionālā atbalsta plānā iekļautu apgabalu attīstībai saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti šo pamatnostādņu 5. sadaļā, Komisija uzskata, ka tirgus nesasniedz Līgumā noteiktos gaidītos kohēzijas mērķus bez valsts iejaukšanās. Tāpēc atbalsts, ko piešķir šādos apgabalos, būtu jāuzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu atbilstoši Līguma 107. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktam.

3.4. Reģionālā atbalsta piemērotība

50. Paziņotajam atbalsta pasākumam jābūt tādā, lai to varētu izmantot kā politikas instrumentu attiecīgā politikas mērķa sasniegšanai. Atbalsta pasākumu neuzskatīs par saderīgu, ja tādu pašu pozitīvu devumu reģionālajā attīstībā var panākt ar citiem mazāk izkropļojošiem politikas instrumentiem vai citiem mazāk izkropļojošiem atbalsta instrumenta veidiem.

3.4.1. Piemērotība, salīdzinot ar alternatīviem politikas instrumentiem

3.4.1.1. Ieguldījumu atbalsta shēmas

51. Reģionālo ieguldījumu atbalsts nav vienīgais dalībvalstīm pieejamais politikas instruments, ar kuru var atbalstīt ieguldījumus un jaunu darba vietu radīšanu mazāk attīstītos reģionos. Dalībvalstis var izmantot citus pasākumus, piemēram, attīstīt infrastruktūru, uzlabot izglītības un mācību kvalitāti vai pilnveidot uzņēmējdarbības vidi.

52. Ieviešot shēmu, kas neietilpst darbības programmā, kuru finansē no kohēzijas politikas fondiem, dalībvalstīm jānorāda, kādēļ reģionālais atbalsts ir piemērots instruments, kas palīdz sasniegt kopējo taisnīguma vai kohēzijas mērķi.
53. Ja dalībvalsts nolēm j īstenot nozares atbalsta shēmu, kas neietilpst darbības programmā, kuru finansē no šo pamatnostādņu 32. punktā minētajiem Savienības fondiem, tai jāpierāda šāda instrumenta priekšrocības salīdzinājumā ar daudznozaru atbalsta shēmu vai citiem politikas risinājumiem.
54. Komisija īpaši ņem vērā visus ierosinātās atbalsta shēmas ietekmes novērtējumus, ko dalībvalsts var darīt pieejamus. Lai novērtētu ierosinātās shēmas piemērotību, var arī ņemt vērā 4. sadaļā aprakstītos *ex post* vērtējumus.

3.4.1.2. Individuālais ieguldījumu atbalsts

55. *Ad hoc* atbalsta gadījumā dalībvalstij jāpierāda, kādā veidā šāds atbalsts nodrošinās attiecīgā apgabala attīstību labāk nekā atbalsts, ko piešķir saskaņā ar shēmu vai cita veida pasākumiem.

3.4.1.3. Darbības atbalsta shēmas

56. Dalībvalstij jāpierāda, ka atbalsts ir piemērots, lai sasniegtu shēmas mērķi attiecībā uz problēmām, kuru risināšanai šis atbalsts ir paredzēts. Lai pierādītu atbalsta piemērotību, dalībvalsts var aprēķināt atbalsta summu *ex ante* kā fiksētu summu, kas sedz gaidāmās papildu izmaksas noteiktā laikposmā, lai stimulētu uzņēmumus ierobežot izmaksas un attīstīt to uzņēmējdarbību efektīvāk laika gaitā ⁽³⁴⁾.

3.4.2. Piemērotība, salīdzinot ar dažādiem atbalsta instrumentiem

57. Reģionālo atbalstu var piešķirt dažādos veidos. Tomēr dalībvalstij būtu jānodrošina atbalsta piešķiršana tādā veidā, kas radītu vismazākos tirdzniecības un konkurences izkropļojumus. Šajā sakarā, ja atbalsts ir piešķirts veidos, kas sniedz tiešas finansiālas priekšrocības (piemēram, tiešas dotācijas, atbrīvojumi no nodokļiem vai to samazinājums, atbrīvojumi no sociālās apdrošināšanas iemaksām vai citiem obligātiem maksājumiem vai to samazinājums, zemes, preču vai pakalpojumu piedāvāšana par izdevīgām cenām utt.), dalībvalstij jāpierāda, kādēļ nav piemēroti citi iespējami mazāk izkropļojoši atbalsta veidi, piemēram, atmaksājami aizņēmumi vai atbalsta veidi, kuru pamatā ir parāda vai pašu kapitāla instrumenti (piemēram, aizdevumi ar zemām procentu likmēm vai procentu atlaides, valsts garantijas, akciju iegāde vai cita veida kapitāla nodrošinājums ar izdevīgiem nosacījumiem).
58. Atbalsta shēmām, ar kurām īsteno darbības programmu mērķus un prioritātes, šajā programmā izvēlētais finansēšanas instruments tiek uzskatīts par piemērotu instrumentu.
59. Lai novērtētu ierosinātās atbalsta shēmu piemērotību, var ņemt vērā 4. sadaļā aprakstītos *ex post* vērtējumus.

⁽³⁴⁾ Tomēr, ja attiecībā uz izmaksu un ieņēmumu nākotnes tendencēm pastāv liela neskaidrība un ir izteikta informācijas asimetrija, valsts iestādei var būt pievilcīgāk izvēlēties nevis absolūtu *ex ante* kompensācijas modeli, bet *ex ante* un *ex post* apvienojumu (piemēram, izmantojot atgūšanas mehānismu, kas dod iespēju līdzsvarotī sadalīt neparedzētu peļņu).

3.5. Stimulējoša ietekme

60. Reģionālo atbalstu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tam ir stimulējoša ietekme. Stimulējoša ietekme ir tad, ja atbalsts maina uzņēmuma attieksmi tā, ka tas iesaistās apgabala attīstību veicinošās papildu darbībās, kurās tas neiesaistītos bez šāda atbalsta vai iesaistītos ierobežotā vai atšķirīgā veidā vai vietā. Atbalsts nedrīkst subsidēt darbības izmaksas, kas uzņēmumam būtu radušās jebkurā gadījumā, un nedrīkst kompensēt saimnieciskās darbības parastu uzņēmējdarbības risku.
61. Stimulējošo ietekmi var pierādīt, izmantojot divus iespējamus turpmāk minētos scenārijus:
- a) atbalsts stimulē pieņemt pozitīvu lēmumu par ieguldījumiem, jo ieguldījumu, kas šim atbalsta saņēmējam citādi nebūtu pietiekami ienesīgs, var veikt attiecīgajā apgabalā ⁽³⁵⁾ (*pirmais scenārijs*, lēmums par ieguldījumiem); vai
  - b) atbalsts stimulē izvietot plānoto ieguldījumu attiecīgajā apgabalā, nevis citur, jo tas kompensē neto trūkumus un izmaksas, kas saistītas ar izvietošanu atbalstāmajā apgabalā (*otrais scenārijs*, lēmums par atrašanās vietu).
62. Ja atbalsts nemaina saņēmēja attieksmi, stimulējot veikt (papildu) ieguldījumus attiecīgajā apgabalā, var uzskatīt, ka tie paši ieguldījumi šajā reģionā tiktu veikti arī bez atbalsta. Šādam atbalstam trūkst stimulējošās ietekmes, lai sasniegtu reģionālo mērķi, un to nevar apstiprināt kā saderīgu ar iekšējo tirgu.
63. Tomēr attiecībā uz reģionālo atbalstu, kas piešķirts ar kohēzijas politikas fondu starpniecību "a" apgabalos ieguldījumiem, kuri nepieciešami Savienības tiesību aktos noteiktu standartu sasniegšanai, var uzskatīt, ka tam ir stimulējoša ietekme, ja bez atbalsta saņēmējam nebūtu bijis izdevīgi veikt ieguldījumus attiecīgajā apgabalā un tā rezultātā minētajā apgabalā tiktu slēgts esošs uzņēmums.
- 3.5.1. *Ieguldījumu atbalsta shēmas*
64. Darbus saistībā ar individuāliem ieguldījumiem drīkst sākt tikai pēc tam, kad ir iesniegta pieteikuma veidlapa atbalsta saņemšanai.
65. Ja darbi tiek sākti, pirms tiek iesniegta pieteikuma veidlapa atbalsta saņemšanai, tad atbalstu, kas piešķirts attiecībā uz individuālajiem ieguldījumiem, neuzskatīs par saderīgu ar iekšējo tirgu.
66. Dalībvalstīm jāievieš standarta pieteikuma veidlapa atbalsta saņemšanai, kas pievienota šo pamatnostādņu pielikumā ⁽³⁶⁾. Pieteikuma veidlapā MVU un lieliem uzņēmumiem hipotētiski jāpaskaidro, kas notiktu, ja tie nesaņemtu atbalstu, norādot, kurš no 61. punktā aprakstītajiem scenārijiem ir piemērojams.
67. Turklāt lieliem uzņēmumiem ir jāiesniedz dokumentāri pierādījumi, kas apliecinātu hipotētisku scenāriju, kurš aprakstīts pieteikuma veidlapā. MVU šāda pienākuma nav.

⁽³⁵⁾ Šādi ieguldījumi var radīt apstākļus, kas ļauj veikt turpmākus ieguldījumus, kam nav nepieciešams papildu atbalsts.

⁽³⁶⁾ Sk. V pielikumu.

68. Piešķirējai iestādei jāveic hipotētisko elementu ticamības pārbaude un jāapstiprina, ka reģionālajam atbalstam ir nepieciešamā stimulējošā ietekme, kas atbilst vienam no 61. punktā aprakstītajiem scenārijiem. Hipotētisks scenārijs ir ticams tad, ja tas ir patiess un atspoguļo lēmuma pieņemšanas faktorus laikā, kad atbalsta saņēmējs pieņēmis lēmumu par ieguldījumu.

3.5.2. Paziņots individuālais ieguldījumu atbalsts

69. Papildus 64.–67. punktā noteiktajām prasībām, attiecībā uz paziņotu atbalstu⁽³⁷⁾ dalībvalstij ir jāsniedz nepārprotami pierādījumi, ka atbalstam ir efektīva ietekme uz ieguldījumu izvēli vai atrašanās vietas izvēli⁽³⁸⁾. Tai jānorāda, kurš no 61. punktā aprakstītajiem scenārijiem ir piemērojams. Lai varētu sagatavot visaptverošu novērtējumu, dalībvalstij jāsniedz ne tikai informācija par atbalstāmo projektu, bet arī visaptverošs hipotētiskā scenārija apraksts par gadījumu, ja neviena valsts iestāde EEZ saņēmējam nepiešķir nekādu atbalstu.
70. *Pirmajā scenārijā* dalībvalsts varētu pierādīt atbalsta stimulējošo ietekmi ar uzņēmuma dokumentiem, kuri parāda, ka ieguldījumi nebūtu pietiekami ienesīgi bez atbalsta.
71. *Otrajā scenārijā* dalībvalsts varētu pierādīt atbalsta stimulējošo ietekmi ar uzņēmuma dokumentiem, kuros redzams, ka ir veikts izmaksu un ieguvumu salīdzinājums attiecībā uz gadījumu, ja atrašanās vieta ir attiecīgajā apgabalā un citā(-os) alternatīvā(-os) apgabalā(-os). Komisija pārbauda, vai šādi salīdzinājumi ir reāli pamatoti.
72. Dalībvalstis īpaši tiek aicinātas paļauties uz oficiāliem valdes dokumentiem, riska novērtējumiem (tostarp ar atrašanās vietu saistīto risku novērtēšanu), finanšu pārskatiem, iekšējiem biznesa plāniem, ekspertu atzinumiem un citiem pētījumiem, kas attiecas uz novērtējamo ieguldījumu projektu. Dokumenti, kuros ir informācija par pieprasījuma prognozēm, izmaksu prognozēm, finanšu prognozēm, kā arī dokumenti, kuri ir iesniegti ieguldījumu komitejai un kuros ir izstrādāti daži ieguldījumu scenāriji, vai dokumenti, kuri ir sagatavoti finanšu iestādēm, varētu palīdzēt dalībvalstīm pierādīt stimulējošo ietekmi.
73. Šajā saistībā, jo īpaši *pirmajā scenārijā*, ienesīguma līmeni var novērtēt, izmantojot metodoloģijas, kuras parasti tiek piemērotas attiecīgajā nozarē un kurās var ietvert metodes, lai novērtētu projekta neto pašreizējo vērtību (NPV)⁽³⁹⁾, iekšējās atdeves koeficientu (IRR)⁽⁴⁰⁾ vai ieguldītā kapitāla vidējo atdevi (ROCE). Projekta rentabilitāte ir jāsalīdzina ar parastajiem atdeves koeficientiem, ko uzņēmums piemērojis citos līdzīgos ieguldījumu projektos. Ja šādi koeficienti nav pieejami, projekta rentabilitāte jāsalīdzina ar uzņēmuma kopējām kapitāla izmaksām vai atdeves koeficientiem, kas tiek parasti novēroti attiecīgajā nozarē.
74. Ja atbalsts nemaina saņēmēja attieksmi, stimulējot veikt (papildu) ieguldījumus attiecīgajā apgabalā, tam nav pozitīvas ietekmes uz reģionu. Tāpēc atbalsts netiks uzskatīts par saderīgu ar iekšējo tirgu gadījumos, kad izrādīsies, ka tie paši ieguldījumi šajā reģionā tiktu veikti arī tad, ja atbalsts netiktu piešķirts.

⁽³⁷⁾ *Ad hoc* atbalstam arī jāatbilst šo pamatnostādņu 64.–67. punktā noteiktajām prasībām, ne tikai prasībām, kas paredzētas 3.5.2. apakšiedaļā.

⁽³⁸⁾ Hipotētiskie scenāriji ir aprakstīti 61. punktā.

⁽³⁹⁾ Projekta neto pašreizējā vērtība ir starpība starp pozitīvajām un negatīvajām naudas plūsmām visā ieguldījumu darbības laikā, kas diskontēta līdz to pašreizējai vērtībai (parasti izmantojot kapitāla izmaksas).

⁽⁴⁰⁾ Iekšējās atdeves koeficients nav pamatots ar grāmatvedības peļņu konkrētā gadā, bet, to nosakot, ņem vērā nākotnes naudas plūsmas, ko ieguldītājs cer saņemt visā ieguldījumu darbības laikā. To definē kā diskonta likmi, kurai naudas plūsmas NPV ir vienāda ar nulli.

3.5.3. Darbības atbalsta shēmas

75. Attiecībā uz darbības atbalsta shēmām uzskatīs, ka atbalstam ir stimulējoša ietekme, ja pastāv iespēja, ka bez atbalsta saimnieciskās darbības līmenis attiecīgajā apgabalā vai reģionā būtu būtiski zemāks problēmu dēļ, kuras paredzēts risināt, izmantojot atbalstu.
76. Tāpēc Komisija uzskatīs, ka atbalsts veicina papildu saimniecisko darbību attiecīgajos apgabalos vai reģionos, ja dalībvalsts ir pierādījusi, ka attiecīgajā apgabalā pastāv minētās problēmas un ka tās ir būtiskas (sk. 44.–46. punktu).

3.6. Atbalsta summas samērīgums (līdz minimumam ierobežots atbalsts)

77. Principā reģionālā atbalsta summa ir jāierobežo līdz minimumam, kas nepieciešams, lai stimulētu papildu ieguldījumus vai darbību attiecīgajā apgabalā.
78. Kopumā individuāli paziņojamu atbalstu uzskatīs par ierobežotu līdz minimumam, ja atbalsta summa atbilst ieguldījumu īstenošanas neto papildu izmaksām attiecīgajā apgabalā, salīdzinot ar hipotētisko scenāriju gadījumam, kad atbalsts netiek sniegts. Līdzīgi attiecībā uz ieguldījumu atbalstu, ko piešķir lieliem uzņēmumiem atbilstoši paziņotām shēmām, dalībvalstīm jānodrošina, ka atbalsta summa nepārsniedz minimumu, pamatojoties uz “neto papildu izmaksu pieeju”.
79. Tāpēc attiecībā uz pirmā scenārija situācijām (lēmumi par ieguldījumiem) atbalsta summa nedrīkstētu pārsniegt minimumu, kas nepieciešams, lai projekts būtu pietiekami rentabls, piemēram, lai palielinātu tā IRR virs parastajiem atdeves koeficientiem, ko attiecīgais uzņēmums piemērojis citos līdzīgos ieguldījumu projektos, vai lai palielinātu tā IRR virs uzņēmuma kopējām kapitāla izmaksām vai atdeves koeficientiem, kas tiek parasti novēroti attiecīgajā nozarē, ja tie ir pieejami.
80. Otrā scenārija situācijās (atrašanās vietas stimulēšana) atbalsta summa nedrīkstētu pārsniegt starpību starp ieguldījumu neto pašreizējo vērtību mērķa apgabalā un ieguldījumu neto pašreizējo vērtību alternatīvajā atrašanās vietā. Jāņem vērā visas saistītās izmaksas un ieguvumi, tostarp arī, piemēram, administratīvās izmaksas, transporta izmaksas, mācību izmaksas, kuras nesedz atbalsts mācībām, kā arī algu starpības. Tomēr, ja alternatīvā atrašanās vieta atrodas EEZ, minētajā citā atrašanās vietā piešķirtās subsīdijas netiks ņemtas vērā.
81. Lai nodrošinātu paredzamību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus, Komisija ieguldījumu atbalstam turpmāk piemēro ieguldījumu atbalsta maksimālo intensitāti ⁽⁴¹⁾. Atbalsta maksimālajai intensitātei ir divkārtšs mērķis.
82. Pirmkārt, attiecībā uz paziņotām shēmām šī atbalsta maksimālā intensitāte ir sava veida garantija MVU – kamēr atbalsta intensitāte nepārsniedz pieļaujamo maksimālo intensitāti, tiek uzskatīts, ka ir izpildīts “līdz minimumam ierobežota atbalsta” kritērijs.
83. Otrkārt, visos pārējos gadījumos atbalsta intensitāti izmanto kā maksimālo ierobežojumu neto papildu izmaksu pieejai, kas aprakstīta 79. un 80. punktā.
84. Atbalsta maksimālo intensitāti modulē attiecībā uz trim kritērijiem:
- a) attiecīgā apgabala sociālekonomiskā situācija kā rādītājs, kādā mērā apgabalam vajadzīga turpmāka attīstība un, iespējams, arī tam, kādā mērā apgabals cieš no grūtībām piesaistīt un saglabāt saimniecisko darbību;

⁽⁴¹⁾ Sk. 5.4. iedaļu par reģionālā atbalsta plāniem.

- b) atbalsta saņēmēja uzņēmuma lielums kā rādītājs īpašiem sarežģījumiem finansēt vai īstenot projektu attiecīgajā apgabalā; un
- c) ieguldījumu projekta apmērs kā rādītājs paredzamajam konkurences un tirdzniecības izkropļojumu līmenim.
85. Tādēļ – jo mazāk attīstīts ir mērķa reģions un ja atbalsta saņēmējs ir MVU, jo augstāka atbalsta intensitāte ir pieļaujama (un, iespējams, augstāks tirdzniecības un konkurences izkropļojumu līmenis).
86. Ņemot vērā paredzamos lielākus konkurences un tirdzniecības izkropļojumus, atbalsta maksimālajai intensitātei attiecībā uz lieliem ieguldījumu projektiem jābūt samazinātai, izmantojot 20. punkta c) apakšpunktā noteiktos mehānismus.
- 3.6.1. *Ieguldījumu atbalsta shēmas*
87. Attiecībā uz atbalstu MVU var izmantot palielināto atbalsta maksimālo intensitāti, kas aprakstīta 5.4. iedaļā. Tomēr MVU nedrīkst gūt labumu no šīs palielinātās intensitātes, ja ieguldījumi ir saistīti ar lielu ieguldījumu projektu.
88. Attiecībā uz atbalstu lieliem uzņēmumiem dalībvalstij jānodrošina, ka atbalsta summa atbilst ieguldījumu īstenošanas neto papildu izmaksām attiecīgajā apgabalā salīdzinājumā ar hipotētisko scenāriju, kurā atbalsts netiek sniegts. Šo pamatnostādņu 79. un 80. punktā izskaidrotā metode jāizmanto kopā ar atbalsta maksimālo intensitāti kā maksimālo ierobežojumu.
89. Attiecībā uz lieliem ieguldījumu projektiem jānodrošina, ka atbalsts nepārsniedz samazināto intensitāti. Ja saņēmējam atbalstu piešķir ieguldījumiem, ko uzskata par daļu no viena vienota ieguldījumu projekta, atbalsts ir jāsamazina attiecībā uz attaisnotajām izmaksām, kas pārsniedz EUR 50 miljonus⁽⁴²⁾.
90. Atbalsta maksimālo intensitāti un atbalsta summu vienam projektam aprēķina piešķirēja iestāde, piešķirot atbalstu. Atbalsta intensitāte jāaprēķina, pamatojoties uz bruto dotācijas ekvivalentu saistībā ar ieguldījumu kopējām attaisnotajām izmaksām vai saistībā ar algu izmaksām, ko, piesakoties atbalstam, norādījis tā saņēmējs.
91. Ja ieguldījumu atbalsts, kas aprēķināts, pamatojoties uz ieguldījumu izmaksām, ir apvienots ar reģionālo ieguldījumu atbalstu, kas aprēķināts, pamatojoties uz algu izmaksām, atbalsta kopējā summa nedrīkst pārsniegt vislielāko atbalsta summu, kas iegūta kādā no aprēķiniem, līdz maksimāli pieļaujamajai atbalsta intensitātei konkrētajam apgabalam.
92. Ieguldījumu atbalstu var paralēli piešķirt no dažādām reģionālā atbalsta shēmām vai kopā ar *ad hoc* atbalstu ar nosacījumu, ka no visiem avotiem kopējais atbalsts nedrīkst pārsniegt maksimāli pieļaujamo atbalsta intensitāti vienam projektam, kas iepriekš jāaprēķina pirmajai piešķirējai iestādei.

⁽⁴²⁾ Atbalsta samazinātā intensitāte ir 20. punkta c) apakšpunktā definētā mehānisma rezultāts.

93. Attiecībā uz sākotnējiem ieguldījumiem, kas saistīti ar Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) projektiem, kuri atbilst kritērijiem, kas noteikti Regulā par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar ETS mērķi ⁽⁴³⁾, atbalsta intensitāte, kas attiecas uz apgabalu, kurā atrodas sākotnējie ieguldījumi, ir piemērojama visiem atbalsta saņēmējiem, kas piedalās projektā. Ja sākotnējie ieguldījumi atrodas divos vai vairākos atbalstāmos reģionos, atbalsta maksimālā intensitāte sākotnējiem ieguldījumiem ir tā, kas ir piemērojama atbalstāmajā reģionā, kurā radusies lielākā daļa attaisnoto izmaksu. Par sākotnējiem ieguldījumiem, ko veic lieli uzņēmumi "c" apgabalos, reģionālo atbalstu saistībā ar ETS projektiem var saņemt tikai tad, ja tie ir sākotnējie ieguldījumi jaunām darbībām vai jauniem produktiem.
- 3.6.1.1. Attaisnotās izmaksas, ko aprēķina, pamatojoties uz ieguldījumu izmaksām
94. Iegādātajiem aktīviem būtu jābūt jauniem, izņemot attiecībā uz MVU un uzņēmuma iegādi ⁽⁴⁴⁾.
95. MVU gadījumā par attaisnotām var uzskatīt arī līdz 50 % no priekšizpētes vai konsultāciju izmaksām, kas saistītas ar ieguldījumiem.
96. Attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts būtiskām pārmaiņām ražošanas procesā, attaisnotajām izmaksām jābūt lielākām nekā ar modernizējamo darbību saistīto aktīvu amortizācijai iepriekšējo trīs finanšu gadu laikā.
97. Attiecībā uz atbalstu, ko piešķir esoša uzņēmuma produkcijas dažādošanai, attaisnotajām izmaksām vismaz par 200 % jāpārsniedz atkārtoti izmantoto aktīvu uzskaites vērtība, kas reģistrēta iepriekšējā finanšu gadā pirms darbu sākšanas.
98. Ar materiālo aktīvu nomu saistītas izmaksas var ņemt vērā, tikai ievērojot šādus nosacījumus:
- a) ja tiek nomāta zeme un ēkas, lielu uzņēmumu gadījumā nomai jāturpinās vismaz piecus gadus pēc paredzamā ieguldījumu noslēgšanas datuma, bet MVU gadījumā – vismaz trīs gadus;
- b) ja tiek nomāta ražotne vai iekārtas, nomai jābūt finanšu izpirkumnomai (līzīngam) un tās līgumā jābūt noteiktam atbalsta saņēmēja pienākumam pēc nomas termiņa beigām aktīvus izpirkt.
99. Iegādājoties uzņēmumu, būtu jāsedz tikai tās izmaksas aktīvu pirkšanai no trešām personām, kas nav saistītas ar pircēju. Darījumam jābūt veiktam saskaņā ar tirgus nosacījumiem. Ja atbalsts aktīvu iegādei jau ir piešķirts pirms to iegādes, šādu aktīvu izmaksas būtu jāatskaita no attaisnotajām izmaksām, kas saistītas ar uzņēmuma iegādi. Ja uzņēmuma iegāde ir apvienota ar papildu ieguldījumiem, par kuriem var saņemt atbalstu, šādu vēlāku ieguldījumu attaisnotās izmaksas būtu jāpieskaita uzņēmuma aktīvu iegādes izmaksām.
100. Attiecībā uz lieliem uzņēmumiem nemateriālo aktīvu izmaksas ir attaisnotas tikai līdz 50 % apmērā no projekta kopējām attaisnotajām ieguldījumu izmaksām. MVU gadījumā var pilnīgi segt nemateriālo aktīvu izmaksas.

⁽⁴³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi. Komisijas priekšlikums COM (2011) 611, ERAF/ETS regula.

⁽⁴⁴⁾ Definēts 20. punkta h) un i) apakšpunktā.

101. Nemateriālajiem aktīviem, ko var ņemt vērā ieguldījumu izmaksu aprēķinā, joprojām jābūt saistītiem ar attiecīgo atbalstāmo apgabalu, un tos nevar novirzīt citiem apgabaliem. Šajā nolūkā nemateriālajiem aktīviem ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tie jāizmanto vienīgi uzņēmumā, kas saņem atbalstu;
  - b) tiem jābūt amortizējamiem;
  - c) tiem jābūt iegādātiem atbilstoši tirgus nosacījumiem no trešām personām, kas nav saistītas ar pircēju.
102. Nemateriālajiem aktīviem jābūt iekļautiem atbalstu saņemošā uzņēmuma aktīvos un vismaz piecus gadus (trīs gadus MVU gadījumā) jābūt saistītiem ar projektu, kam piešķirts atbalsts.
- 3.6.1.2. *Attaisnotās izmaksas, ko aprēķina, pamatojoties uz algu izmaksām*
103. Reģionālo atbalstu var aprēķināt arī, pamatojoties uz paredzamajām algu izmaksām, kas saistītas ar darba vietu radīšanu sākotnējo ieguldījumu rezultātā. Atbalsts var kompensēt tikai darbā pieņemtās personas algu izmaksas, ko aprēķina par divu gadu laikposmu, un atbalsta intensitāte nedrīkst pārsniegt piemērojamo atbalsta intensitāti attiecīgajā apgabalā.
- 3.6.2. *Paziņots individuālais ieguldījumu atbalsts*
104. *Pirmā scenārija* situācijās (lēmums par ieguldījumu) Komisija, izmantojot 79. punktā izklāstīto metodi, pārbaudīs, vai atbalsta summa pārsniedz nepieciešamo minimumu, lai projekts būtu pietiekami ienesīgs.
105. *Otrā scenārija* situācijās (lēmums par atrašanās vietu) attiecībā uz atrašanās vietas stimulēšanu Komisija, izmantojot šo pamatnostādņu 80. punktā noteikto metodi, salīdzinās ieguldījumu neto pašreizējo vērtību mērķa apgabalam ar ieguldījumu neto pašreizējo vērtību alternatīvā atrašanās vietā.
106. Aprēķinus, ar kuriem veic stimulējošās ietekmes analīzi, var izmantot arī tam, lai novērtētu, vai atbalsts ir samērīgs. Dalībvalstij jāpierāda samērīgums, pamatojoties uz attiecīgu dokumentāciju, kas minēta 72. punktā.
107. Atbalsta intensitāte nedrīkst pārsniegt pieļaujamo koriģēto atbalsta intensitāti.
- 3.6.3. *Darbības atbalsta shēmas*
108. Dalībvalstij jāpierāda, ka atbalsta līmenis ir samērīgs ar problēmām, kuru risināšanai tas paredzēts.
109. Proti, jābūt izpildītiem šādiem nosacījumiem:
- a) atbalsts jānosaka attiecībā uz attaisnoto izmaksu kopumu, kas ir iepriekš definēts un pilnīgi attiecināms uz problēmām, kuru risināšanai atbalsts paredzēts, kā norādījusi dalībvalsts;
  - b) atbalsts drīkst segt tikai noteiktu daļu no šīm iepriekš noteiktajām attaisnotajām izmaksām un nedrīkst pārsniegt šīs izmaksas;

c) atbalsta summai katram saņēmējam jābūt samērīgai ar katram saņēmējam faktiski radušos problēmu līmeni.

110. Attiecībā uz atbalstu, lai kompensētu konkrētas papildu izmaksas attālākajos reģionos, attaisnotajām izmaksām jābūt pilnīgi attiecināmām uz vienu vai vairākām pastāvīgām problēmām, kas minētas Līguma 349. pantā. Šajās papildu izmaksās nedrīkst ietvert transporta izmaksas un jebkuras papildu izmaksas, kas var būt attiecināmas uz citiem faktoriem, un to lielums jānosaka saistībā ar izmaksu līmeni, kas radušās līdzīgiem uzņēmumiem citos attiecīgās dalībvalsts reģionos.

111. Attiecībā uz atbalstu, kas paredzēts, lai samazinātu konkrētas īpašas grūtības, ar kurām "a" apgabalos saskaras MVU, shēmas darbības laikā atbalsta līmenim jābūt pakāpeniski samazinātam ⁽⁴⁵⁾.

3.7. Izvairīšanās no nepamatotas negatīvas ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību

112. Lai atbalsts būtu saderīgs, atbalsta pasākumu negatīvajai ietekmei, kas izpaužas kā konkurences izkropļojumi, un ietekmei uz tirdzniecību starp dalībvalstīm jābūt ierobežotai un kompensētai ar pozitīvo ietekmi, kas izpaužas kā ieguldījumi vispārējas nozīmes mērķa sasniegšanā. Var tikt apzinātas konkrētas situācijas, kurās negatīvā ietekme acīmredzami pārsniedz jebkādu pozitīvo ietekmi, un tas nozīmē, ka atbalstu nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.

3.7.1. Vispārīgi apsvērumi

113. Reģionālais atbalsts var izraisīt pamatā divu veidu iespējamus konkurences un tirdzniecības izkropļojumus. Tie ir produktu tirgus izkropļojumi un atrašanās vietas ietekme. Abi šie veidi var būt par iemeslu neefektīvai sadalei (tādējādi negatīvi ietekmējot iekšējā tirgus ekonomisko efektivitāti) un sadales problēmām (saimnieciskās darbības sadalījums starp reģioniem).

114. Viena no valsts atbalsta iespējami nelabvēlīgām ietekmēm ir tas, ka valsts atbalsts neļauj tirgus mehānismam sniegt efektīvus rezultātus, atbalstot visproduktīvākos ražotājus un izdarot spiedienu uz vismazāk produktīvajiem ražotājiem uzlabot, pārstrukturizēt vai pamest tirgu. Valsts atbalsta izraisītā būtiskā jaudas paplašināšanās tirgū, kura darbības rādītāji nav optimāli, varētu īpaši pārmērīgi traucēt konkurenci, jo pārprodukcijas rašanās vai saglabāšanās varētu samazināt peļņas daļu un konkurentu ieguldījumus vai pat novest pie konkurentu aiziešanas no tirgus. Tas varētu radīt situāciju, kurā konkurenti, kas citkārt varētu palikt tirgū, tiek izspiesti no tirgus. Tas var arī kavēt uzņēmumu ienākšanu vai to darbības paplašināšanu tirgū un mazināt konkurentu vēlmi ieviest jauninājumus. Tas rada neefektīvas tirgus struktūras, kuras ilgtermiņā ir nelabvēlīgas arī patērētājiem. Turklāt atbalsta pieejamība var mudināt iespējamus atbalsta saņēmējus kļūt bezrūpīgiem vai nepamatoti riskēt. Ilgtermiņa ietekme uz nozares vispārēju darbību, visticamāk, būtu negatīva.

115. Atbalstam var būt kaitējoša ietekme, arī palielinot vai saglabājot atbalsta saņēmēja būtisku ietekmi tirgū. Pat tad, ja atbalsts tieši nenostiprina būtisku ietekmi tirgū, tas šādu efektu var radīt netieši, nemotivējot esošos konkurentus paplašināt darbību vai veicinot to aiziešanu no tirgus, vai atturot jaunu konkurentu ienākšanu tirgū.

⁽⁴⁵⁾ Tostarp, ja darbības atbalsta shēmas tiek paziņotas, lai pagarinātu pašreizējos atbalsta pasākumus.

116. Reģionālais atbalsts pēc būtības ne tikai traucē produktu tirgu darbību, bet arī ietekmē saimnieciskās darbības izvietojumu. Ja kāds apgabals, pateicoties atbalstam, piesaista ieguldījumu, cits apgabals tādēļ šo iespēju zaudē. Apgabalos, kurus atbalsts ir nelabvēlīgi ietekmējis, šīs negatīvās ietekmes sekas var izpausties kā zaudētas saimnieciskā darbības un zaudētas darba vietas, tostarp apakšuzņēmēju līmenī. Tās var izpausties arī kā pozitīvu ārējo faktoru (piemēram, klasteru veidošanās, zināšanu izplatība, izglītība un mācības utt.) zaudējums.
117. Ģeogrāfiskais faktors reģionālo atbalstu atšķir no citiem horizontālā atbalsta veidiem. Reģionālā atbalsta īpašā pazīme ir tā, ka tas ir paredzēts, lai ietekmētu ieguldītāju izvēli attiecībā uz vietu, kur īstenot ieguldījumu projektus. Ja reģionālais atbalsts kompensē papildu izmaksas, kas rodas reģionālo problēmu dēļ, un atbalsta papildu ieguldījumus atbalstāmajos apgabalos, neatņemot to citiem atbalstāmiem apgabaliem, tas ne tikai veicina reģiona attīstību, bet arī kohēziju, galu galā dodot labumu visai Savienībai. Reģionālā atbalsta iespējamo negatīvo ietekmi saistībā ar atrašanās vietu zināmā mērā jau ierobežo reģionālā atbalsta plāni, kuros ir precīzi noteikti apgabali, kam var piešķirt reģionālo atbalstu, ņemot vērā taisnīguma un kohēzijas politikas mērķus, kā arī atbalsta maksimālo pieļaujamo intensitāti. Tomēr izpratnei par to, kas būtu noticis, ja atbalsts nebūtu piešķirts, ir svarīga nozīme, lai novērtētu atbalsta faktisko ietekmi uz kohēzijas mērķa sasniegšanu.
- 3.7.2. *Acīmredzama negatīva ietekme*
118. Komisija identificē vairākas situācijas, kurās atbalsta negatīvā ietekme acīmredzami pārsniedz jebkādu pozitīvo ietekmi, tāpēc atbalstu nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.
119. Komisija nosaka atbalsta maksimālo intensitāti. Šī ir saderības pamatprasība, kuras mērķis ir nepieļaut valsts atbalsta izmantošanu projektiem, kur attiecība starp atbalsta summu un attaisnotajām izmaksām tiek uzskatīta par ļoti augstu un tādu, kurai ir īpaši liela kropļojošas ietekmes iespējamība. Parasti, jo lielāka ir pozitīvā ietekme, ko atbalstītais projekts varētu radīt, un jo lielāka ir iespējamā vajadzība pēc atbalsta, jo lielāks ir arī atbalsta intensitātes maksimālais ierobežojums.
120. Attiecībā uz pirmā scenārija gadījumiem (lēmumi par ieguldījumiem), ja projekta radītā jauda vērojama tirgū, kurā aktivitātes samazinājums strukturālā ziņā ir absolūts, Komisija to uzskata par negatīvu ietekmi, ko diez vai kompensēs jebkāda pozitīvā ietekme.
121. Otrā scenārija gadījumos (lēmumi par atrašanās vietu), ja, nepiešķirot atbalstu, ieguldījumus veiktu reģionā ar augstāku vai tādu pašu atbalsta intensitāti kā mērķa reģionā, tam būs negatīva ietekme, kuru, maz ticams, kompensēs jebkāda pozitīva ietekme, jo tas ir pretrunā reģionālā atbalsta loģiskajam pamatam ⁽⁴⁶⁾.
122. Ja saņēmējs slēdz tādu pašu vai līdzīgu darbību citā EEZ apgabalā un pārvieto to uz mērķa apgabalu un ja pastāv cēloņsakarība starp atbalstu un darbības pārvietošanu, tā ir negatīva ietekme, ko, maz ticams, kompensēs kādi pozitīvi faktori.

⁽⁴⁶⁾ Šajā noteikumā Komisija izmantos standarta atbalsta maksimālo apjomu, kas piemērojams "c" apgabalos, kuri robežojas ar "a" apgabaliem, neatkarīgi no atbalsta intensitātes, saskaņā ar 176. punktu.

123. Izvērtējot paziņotos pasākumus, Komisija pieprasīs visu vajadzīgo informāciju, lai apsvērtu, vai valsts atbalsts neradītu ievērojamu darba vietu zudumu pašreizējās atrašanās vietās EEZ.

3.7.3. Ieguldījumu atbalsta shēmas

124. Ieguldījumu atbalsta shēmas nedrīkst radīt būtiskus konkurences un tirdzniecības izkropļojumus. Proti, pat tad, ja izkropļojumus var uzskatīt par ierobežotiem individuālā līmenī (ja ievēroti visi nosacījumi par ieguldījumu atbalstu), kumulatīvi shēmas joprojām var radīt lielus izkropļojumus. Šādi izkropļojumi var attiekties uz produktu tirgiem, radot vai palielinot pārprodukciju vai izveidojot, palielinot vai saglabājot kāda atbalsta saņēmēja būtisku ietekmi tirgū tādā veidā, kas negatīvi ietekmēs dinamiskus stimulus. Atbalsts, kas pieejams atbilstoši shēmām, var arī būtiski mazināt saimniecisko darbību citos EEZ apgabalos. Ja shēma ir vērsta uz konkrētām nozarēm, šādu izkropļojumu risks ir vēl izteiktāks.

125. Tādēļ dalībvalstij ir jāpierāda, ka šāda negatīva ietekme tiks ierobežota līdz minimumam, ņemot vērā, piemēram, attiecīgo projektu lielumu, atbalsta individuālo un kumulatīvo apjomu, paredzamos saņēmējus, kā arī mērķa nozaru īpašības. Lai Komisija varētu novērtēt iespējamo negatīvo ietekmi, dalībvalsts var iesniegt jebkuru tās rīcībā esošu ietekmes novērtējumu, kā arī *ex post* vērtējumus, kas veikti līdzīgām iepriekšējām shēmām.

126. Piešķirot atbalstu individuāliem projektiem atbilstoši shēmai, piešķirējai iestādei ir jāpārbauda un jāapstiprina, ka atbalsts nerada acīmredzamu negatīvu ietekmi, kas aprakstīta 121. punktā. Šo pārbaudi var veikt, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no atbalsta saņēmēja, kad tas pieteicies atbalstam, un uz deklarāciju, kas sniegta standarta pieteikuma veidlapā atbalsta saņemšanai, kurā jābūt norādītai alternatīvai vietai gadījumam, ja atbalsts netiek piešķirts.

3.7.4. Paziņots individuālais ieguldījumu atbalsts

127. Izvērtējot paziņota atbalsta negatīvo ietekmi, Komisija atšķir divus hipotētiskus scenārijus, kas aprakstīti 104. un 105. punktā.

3.7.4.1. Pirmā scenārija gadījumi (lēmumi par ieguldījumiem)

128. Pirmā scenārija gadījumos Komisija īpaši uzsver negatīvo ietekmi, kas saistīta ar pārprodukcijas radīšanu nozarēs, kurās vērojams aktivitātes samazinājums, aizkavēšanu iziet no tirgus un būtisku ietekmi tirgū. Šī negatīvā ietekme ir aprakstīta no 129. līdz 138. punktam, un tai jābūt līdzsvarā ar atbalsta pozitīvo ietekmi. Tomēr, ja tiek konstatēts, ka atbalsts radītu acīmredzamu negatīvu ietekmi, kas aprakstīta 120. punktā, to nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, jo ir maz ticams, ka to varēs kompensēt jebkādi pozitīvi faktori.

129. Lai noteiktu un novērtētu iespējamās konkurences un tirdzniecības izkropļojumus, dalībvalstīm jāsniedz pierādījumi, kas ļauj Komisijai noteikt attiecīgos produktu tirgus (tas ir, produktus, ko ietekmē atbalsta saņēmēja attieksmes maiņa) un noteikt skartos konkurentus un klientus/patērētājus.

130. Lai novērtētu iespējamus izkropļojumus, Komisija izmantos dažādus kritērijus, piemēram, attiecīgā produkta tirgus struktūru, tirgus darbību (tirgus, kura aktivitāte samazinās, vai tirgus, kura aktivitāte palielinās), atbalsta saņēmēju atlases procesu, šķēršļus, ar kuriem jāsaskaras, ienākot tirgū un aizejot no tā, un produktu diferenciaciju.
131. Ja uzņēmums sistemātiski paļaujas uz valsts atbalstu, tā varētu būt norāde, ka uzņēmums nav spējīgs patstāvīgi izturēt konkurenci vai ka tas saņem pārmērīgas priekšrocības salīdzinājumā ar saviem konkurentiem.
132. Komisija nošķir divus galvenos avotus, kas varētu negatīvi ietekmēt produktu tirgus:
- a) gadījumi, kad atbalsts izraisa būtisku jaudas paplašināšanos, kas noved pie pārprodukcijas vai pasliktina esošo pārprodukcijas situāciju, jo īpaši tirgū, kura aktivitāte samazinās; un
  - b) gadījumos, kad atbalsta saņēmējam ir būtiska ietekme tirgū.
133. Lai novērtētu to, vai atbalsts var palīdzēt radīt vai saglabāt neefektīvas tirgus struktūras, Komisija ņems vērā projekta radīto papildu ražošanas jaudu, kā arī to, vai tirgus darbības rādītāji nav optimāli.
134. Ja attiecīgā tirgus aktivitāte palielinās, parasti ir mazāk iemeslu raizēties par atbalsta negatīvu ietekmi uz dinamiskiem stimuliem vai ka tas radīs pārmērīgus šķēršļus aizīesānai no tirgus vai ienākšanai tirgū.
135. Lielākas raizes ir tādos gadījumos, kad vērojama tirgu aktivitātes samazināšanās. Šajā sakarā Komisija nošķir gadījumus, kad ilgtermiņā konkrētā tirgus aktivitātes samazinājums ir strukturāls (tas ir, ja tirgus pieauguma rādītājs ir negatīvs) un kad konkrētā tirgus aktivitātes samazinājums ir relatīvs (tas ir, ja tirgus pieauguma rādītājs ir pozitīvs, bet nepārsniedz standarta pieauguma rādītāju).
136. To, cik optimāli ir tirgus darbības rādītāji, parasti mēra, salīdzinot ar EEZ IKP pēdējos trijos gados pirms projekta sākšanas (standarta rādītājs); to var arī noteikt, pamatojoties uz plānotajiem izaugsmes rādītājiem nākamajos trīs līdz piecos gados. Indikatori var būt attiecīgā tirgus paredzamā izaugsme nākotnē un no tās izrietošie gaidāmās jaudas izmantošanas rādītāji, kā arī iespējamā jaudas palielināšanas ietekme uz konkurentiem, taās iedarbība uz cenām un peļņu.
137. Atsevišķos gadījumos ar produktu tirgus izaugsmes EEZ novērtēšanu var nebūt pietiekami, lai novērtētu visu atbalsta ietekmi, jo īpaši tad, ja ģeogrāfiski tirgus ir pasaules mēroga tirgus. Tādos gadījumos Komisija ņems vērā atbalsta ietekmi uz attiecīgajām tirgus struktūrām, jo īpaši tā iespēju izspiest EEZ ražotājus no tirgus.

138. Lai izvērtētu būtisku ietekmi tirgū, Komisija ņems vērā atbalsta saņēmēja stāvokli tirgū laikposmā pirms atbalsta saņemšanas un gaidāmo stāvokli tirgū pēc ieguldījumu pabeigšanas. Komisija ņems vērā atbalsta saņēmēja tirgus daļu, kā arī tā konkurentu tirgus daļu un citus būtiskus faktoros, tostarp, piemēram, tirgus struktūru, vērtējot tirgus koncentrāciju, iespējamus šķēršļus ienākšanai tirgū⁽⁴⁷⁾, pirktspēju⁽⁴⁸⁾ un šķēršļus darbības paplašināšanai tirgū vai aiziešanai no tā.

3.7.4.2. Otrā scenārija gadījumi (lēmumi par atrašanās vietu)

139. Ja hipotētiska analīze pieļauj varbūtību, ka bez atbalsta ieguldījumi būtu veikti citā vietā (otrais scenārijs), kas pieder pie tā paša attiecīgā produkta ģeogrāfiskā tirgus, un ja atbalsts ir samērīgs, iespējamie rezultāti attiecībā uz pārprodukciju vai būtisku ietekmi tirgū principā būtu tādi paši neatkarīgi no atbalsta. Šādos gadījumos atbalsta pozitīvā ietekme, visticamāk, kompensēs ierobežoto negatīvo ietekmi uz konkurenci. Tomēr, ja alternatīvā atrašanās vieta atrodas EEZ, Komisija īpaši ņem vērā negatīvo ietekmi, kas saistīta ar alternatīvo atrašanās vietu, un tāpēc, ja atbalsts rada acīmredzamu negatīvu ietekmi, kas aprakstīta 121. un 122. punktā, to nevar atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, jo ir maz ticams, ka to kompensēs jebkādi pozitīvi faktori.

3.7.5. Darbības atbalsta shēmas

140. Ja atbalsts ir vajadzīgs un samērīgs, lai sasniegtu kopējo mērķi, kas aprakstīts 3.2.3. apakšiedaļā, atbalsta negatīvo ietekmi varētu kompensēt pozitīvi faktori. Tomēr dažos gadījumos atbalsts var mainīt tirgus struktūru vai nozares vai jomas īpašības, kas var būtiski traucēt konkurenci, radot šķēršļus ienākšanai tirgū vai aiziešanai no tā, aizstāšanas efektu vai tirdzniecības plūsmu novirzīšanos. Maz ticams, ka minētajos gadījumos konstatēto negatīvo ietekmi kompensēs kāda pozitīva ietekme.

3.8. Pārredzamība

141. Dalībvalstīm ir jāpublicē centrālajā tīmekļa vietnē vai atsevišķā tīmekļa vietnē, kurā apkopota informācija no vairākām tīmekļa vietnēm (piemēram, reģionālām), vismaz šāda informācija par paziņotiem valsts atbalsta pasākumiem: paziņotās atbalsta shēmas teksts un tās īstenošanas noteikumi, piešķirēja iestāde, individuālie atbalsta saņēmēji, atbalsta summa vienam saņēmējam un atbalsta intensitāte. Šīs prasības attiecas uz individuālu atbalstu, kas piešķirts atbilstoši paziņotām shēmām, un arī *ad hoc* atbalstu. Šāda informācija jāpublicē pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par atbalsta piešķiršanu, un to saglabā vismaz 10 gadus, un tai bez ierobežojumiem jābūt pieejamai plašai sabiedrībai⁽⁴⁹⁾.

4. NOVĒRTĒŠANA

142. Lai turpmāk nodrošinātu, ka konkurences un tirdzniecības izkropļojumi ir ierobežoti, Komisija var pieprasīt, lai konkrētām shēmām tiktu piemērots laika ierobežojums (kas parasti ir četri gadi vai mazāk) un 27. punktā minētais novērtējums.
143. Novērtējumus veic attiecībā uz shēmām, kurām iespējamie izkropļojumi ir īpaši lieli, tas ir, kuras varētu būtiski ierobežot konkurenci, ja to īstenošana netiek laikus pārskatīta.

⁽⁴⁷⁾ Šie šķēršļi ienākšanai tirgū ir gan juridiski šķēršļi (jo īpaši intelektuālā īpašuma tiesības), apjoma un mēroga radīti ietaupījumi, gan šķēršļi piekļuvei tīkliem un infrastruktūrai. Ja atbalsts attiecas uz tirgu, kurā atbalsta saņēmējs darbojas jau sen, iespējamie šķēršļi ienākšanai tirgū var pastiprināt atbalsta saņēmēja iespējamo būtisko ietekmi tirgū un tādējādi palielināt minētās ietekmes iespējamās negatīvās sekas.

⁽⁴⁸⁾ Ja tirgū ir spēcīgi pircēji, maz ticams, ka atbalsta saņēmējs viņiem var paaugstināt cenas.

⁽⁴⁹⁾ Šī informācija būtu regulāri jāatjaunina (piemēram, ik pēc sešiem mēnešiem), un tai būtu jābūt pieejamai formātā, uz ko neattiecas autortiesības.

144. Ņemot vērā novērtējuma mērķus un lai neradītu nesamērīgu slogu dalībvalstīm saistībā ar mazākām atbalsta summām, minēto pienākumu var attiecināt tikai uz atbalsta shēmām ar lielu atbalsta budžetu, kurām ir jaunas iezīmes, vai gadījumiem, kad tiek paredzētas būtiskas pārmaiņas tirgū, tehnoloģijās vai regulējumā. Novērtējums jāveic no valsts atbalsta piešķirējas iestādes neatkarīgam ekspertam, pamatojoties uz kopēju metodiku⁽⁵⁰⁾, un tas ir jāpublisko. Novērtējums jāiesniedz Komisijā pietiekami laicīgi, lai varētu izvērtēt atbalsta pasākuma darbības iespējamo pagarināšanu, un jebkurā gadījumā pēc shēmas darbības beigām. Šāda novērtējuma precīzs apjoms un metodika tiks noteikti lēmumā, ar ko apstiprina atbalsta shēmu. Ja pēc tam tiek īstenots atbalsta pasākums ar līdzīgu mērķi, tajā jāņem vērā minētā novērtējuma rezultāti.

5. REĢIONĀLĀ ATBALSTA PLĀNI

145. Šajā sadaļā Komisija izklāsta kritērijus, lai noteiktu apgabalus, kas atbilst Līguma 107. panta 3. punkta a) un c) apakšpunkta nosacījumiem. Apgabaliem, kas atbilst šiem nosacījumiem un ko dalībvalsts vēlas noteikt kā "a" vai "c" apgabalus, jābūt norādītiem reģionālā atbalsta plānā, kas jāpaziņo Komisijai un kas Komisijai jāapstiprina, pirms reģionālo atbalstu var piešķirt uzņēmumiem, kuri atrodas noteiktajos apgabalos. Plānos jānorāda arī atbalsta maksimālā intensitāte, kas piemērojama šajos apgabalos.

5.1. Iedzīvotāju īpatsvars, uz ko var attiekties reģionālais atbalsts

146. Ņemot vērā to, ka reģionāla valsts atbalsta piešķiršana ir izņēmums no vispārējā valsts atbalsta aizlieguma principa, kas noteikts Līguma 107. panta 1. punktā, Komisija uzskata, ka Savienības "a" un "c" apgabalu iedzīvotāju kopējam skaitam jābūt mazākam nekā to apgabalu iedzīvotāju skaitam, kuri nesaņem šādu atbalstu. Tādēļ šo apgabalu iedzīvotāju kopējā īpatsvara robežai jābūt zemākai par 50 % no Savienības iedzīvotāju skaita.
147. Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēs 2007.–2013. gadam⁽⁵¹⁾ "a" un "c" apgabalu kopējais iedzīvotāju īpatsvars ir noteikts 42 % apmērā no ES 25 dalībvalstu iedzīvotāju skaita (45,5 % no ES 27 dalībvalstu iedzīvotāju skaita). Komisija uzskata, ka šis sākotnējais kopējā iedzīvotāju īpatsvara līmenis būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu pašreizējo sarežģīto ekonomikas stāvokli daudzās dalībvalstīs.
148. Tādēļ "a" un "c" apgabala kopējā iedzīvotāju īpatsvara maksimālais apjoms būtu jānosaka 46,53 % apmērā no ES 27 dalībvalstu iedzīvotāju skaita laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam⁽⁵²⁾.

5.2. Atkāpe, kas paredzēta 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā

149. Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka "atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, un 349. pantā minētajos reģionos, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko stāvokli", var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Saskaņā ar Tiesas judikatūru "vārdu "ārkārtīgi" un "liels" izmantošana [107. panta] 3. punkta a) apakšpunktā norāda, ka atkāpe attiecas tikai uz apgabaliem, kuros ekonomikas stāvoklis ir ārkārtīgi nelabvēlīgs salīdzinājumā ar visu [Savienību]"⁽⁵³⁾.

⁽⁵⁰⁾ Šādu vispārēju metodiku var nodrošināt Komisija.

⁽⁵¹⁾ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁽⁵²⁾ Maksimālais apjoms ir noteikts, izmantojot Eurostat datus par iedzīvotāju skaitu 2010. gadā. Pēc Horvātijas pievienošanās ES maksimālais apjoms būs 47 % no ES 28 dalībvalstu iedzīvotāju skaita.

⁽⁵³⁾ 1987. gada 14. oktobra spriedums lietā 248/84 Vācija/Komisija (*Recueil* 1987, 4036. lpp., 19. punkts), 1997. gada 14. janvāra spriedums lietā C-169/95 Spānija/Komisija (*Recueil* 1997, I-148. lpp., 15. punkts) un 2002. gada 7. marta spriedums lietā C-310/99 Itālija/Komisija (*Recueil* 2002, I-2289. lpp., 77. punkts).

150. Komisija uzskata, ka nosacījumi, kas paredzēti Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ir izpildīti attiecībā uz NUTS 2. līmeņa reģioniem⁽⁵⁴⁾, kuru iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju ir 75 % no Savienības vidējā rādītāja vai mazāks⁽⁵⁵⁾.
151. Attiecīgi kā "a" apgabalu dalībvalstis var noteikt šādus apgabalus:
- a) NUTS 2. līmeņa reģionus, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju atbilstoši pirktspējas līmenim (PSL)⁽⁵⁶⁾ ir 75 % no 27 dalībvalstu ES vidējā rādītāja (pamatojoties uz vidējiem rādītājiem pēdējo trīs gadu laikā, par kuriem pieejami Eurostat dati⁽⁵⁷⁾) vai mazāks;
- b) attālākos reģionus.
152. Attiecināmie "a" apgabali katrai dalībvalstij ir norādīti I pielikumā.
- 5.3. Atkāpe, kas paredzēta 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā**
153. Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts nosaka, ka "atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm", var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu. Saskaņā ar Tiesu "atkāpe, kas paredzēta [107.] panta 3. punkta c) apakšpunktā (..) ļauj neizvirzīt dažu apgabalu attīstībai ekonomiskos nosacījumus, kas paredzēti [107.] panta 3. punkta a) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka šādam atbalstam "nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm". Šis noteikums Komisijai dod tiesības atļaut piešķirt atbalstu, kas veicina saimniecisku izaugsmi kādas dalībvalsts apgabalos, kuri ir mazāk attīstīti salīdzinājumā ar valsts vidējo attīstības līmeni"⁽⁵⁸⁾.
154. Savienības "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvara maksimālais apjoms Savienībā ("c" īpatsvars) iegūts, atņemot attiecināmo "a" apgabalu iedzīvotāju skaitu Savienībā no kopējā iedzīvotāju īpatsvara maksimālā apjoma, kas noteikts 148. punktā.
155. Ir divas "c" apgabalu kategorijas:
- a) apgabali, kas atbilst attiecīgiem iepriekš noteiktiem nosacījumiem un ko tādējādi dalībvalsts var noteikt par "c" apgabaliem bez vajadzības sniegt papildu pamatojumu ("iepriekš definēti "c" apgabali");
- b) apgabali, ko dalībvalsts pēc saviem ieskatiem var noteikt par "c" apgabaliem ar nosacījumu, ka dalībvalsts pierāda, ka šie apgabali atbilst attiecīgiem sociāli ekonomiskiem kritērijiem ("iepriekš nedefinēti "c" apgabali").

⁽⁵⁴⁾ Komisijas 2011. gada 17. janvāra Regula (ES) Nr. 31/2011, ar ko groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 13, 18.1.2011., 3. lpp.). Pamatnostādņēs izmantotie dati ir pamatoti ar NUTS 2010. gada nomenklatūru.

⁽⁵⁵⁾ Atsauci uz reģioniem, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 75 % no [Kopienas] vidējā rādītāja, ievieša ar Komisijas paziņojumu par 92. panta 3. punkta a) un c) apakšpunkta piemērošanas metodēm reģionālajam atbalstam (OV C 212, 12.8.1988., 2. lpp.).

⁽⁵⁶⁾ Visās turpmākajās atsaucēs uz IKP uz vienu iedzīvotāju IKP ir izteikts PSL.

⁽⁵⁷⁾ Dati attiecas uz laikposmu no 2008. gada līdz 2010. gadam. Visās turpmākajās atsaucēs uz IKP uz vienu iedzīvotāju saistībā ar ES 27 dalībvalstu vidējo rādītāju dati ir pamatoti ar Eurostat reģionālo datu vidējo rādītāju par laikposmu no 2008. gada līdz 2010. gadam.

⁽⁵⁸⁾ 1987. gada 14. oktobra spriedums lietā 248/84 Vācija/Komisija (Recueil 1987, 4036. lpp., 19. punkts).

5.3.1. Iepriekš definēti "c" apgabali

5.3.1.1. "C" īpatsvara īpašs piešķirums iepriekš definētiem "c" apgabaliem

156. Komisija uzskata, ka katrai attiecīgajai dalībvalstij jābūt pietiekami lielam "c" īpatsvaram, lai tās varētu kā "c" apgabalus noteikt apgabalus, kas iepriekšējā reģionālā atbalsta plānā 2011.–2013. gadam norādīti kā "a" apgabali⁽⁵⁹⁾.

157. Komisija arī uzskata, ka katrai attiecīgajai dalībvalstij jābūt pietiekamam "c" īpatsvaram, lai kā "c" apgabalus norādītu reģionus ar zemu iedzīvotāju blīvumu.

158. Attiecīgi par iepriekš definētiem "c" apgabaliem uzskatīs šādus apgabalus:

a) līdzšinējos "a" apgabalus – NUTS 2. līmeņa reģionus, kas laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam bijuši noteikti kā "a" apgabali⁽⁶⁰⁾;

b) mazapdzīvotos apgabalus; NUTS 2. līmeņa reģionus ar mazāk nekā astoņiem iedzīvotājiem uz km² vai NUTS 3. līmeņa reģionus ar mazāk nekā 12,5 iedzīvotājiem uz km² (pamatojoties uz Eurostat datiem par iedzīvotāju blīvumu 2010. gadā).

159. Īpašais sadalījums iepriekš definētajam "c" īpatsvaram katrai dalībvalstij noteikts I pielikumā. Šo īpašo iedzīvotāju īpatsvaru var izmantot tikai, lai noteiktu iepriekš definētos "c" apgabalus.

5.3.1.2. Iepriekš definēto "c" apgabalu noteikšana

160. Dalībvalsts par "c" apgabaliem var noteikt iepriekš definētos "c" apgabalus, kas minēti 158. punktā.

161. Attiecībā uz mazapdzīvotiem apgabaliem dalībvalstij principā jānosaka NUTS 2. līmeņa reģioni ar mazāk par astoņiem iedzīvotājiem uz km² vai NUTS 3. līmeņa reģioni ar mazāk par 12,5 iedzīvotājiem uz km². Tomēr dalībvalsts var norādīt daļas no NUTS 3. līmeņa reģioniem ar mazāk nekā 12,5 iedzīvotājiem uz km² vai citus tuvējos apgabalus, kas robežojas ar šiem NUTS 3. līmeņa reģioniem, ja šajos noteiktajos apgabalos ir mazāk par 12,5 iedzīvotājiem uz km² un ja šo apgabalu noteikšanas rezultātā netiks pārsniegts konkrētais "c" īpatsvars, kas minēts 160. punktā.

5.3.2. Iepriekš nedefinēti "c" apgabali

5.3.2.1. Metode iedzīvotāju īpatsvara piešķirumam iepriekš nedefinētiem "c" apgabaliem dalībvalstīs

162. Savienības iepriekš nedefinēto "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvara maksimālais apjoms iegūts, atņemot attiecināmo "a" apgabalu un iepriekš definēto "c" apgabalu iedzīvotāju skaitu no kopējā iedzīvotāju īpatsvara maksimālā apjoma, kas noteikts 148. punktā. Iepriekš nedefinētais "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvars starp dalībvalstīm tiek noteikts, piemērojot II pielikumā noteikto metodi.

⁽⁵⁹⁾ 2011. gadā "a" apgabalu saraksts tika grozīts (sk. Komisijas Paziņojumu par valsts atbalsta statusa un atbalsta maksimālās robežas statistiskā efekta reģioniem pārskatīšanu laikposmā no 1.1.2011. līdz 31.12.2013. (OV C 222, 17.8.2010., 2. lpp.)).

⁽⁶⁰⁾ Ņemot vērā, ka līdzšinējie "a" apgabali tika noteikti, pamatojoties uz 2003. gada NUTS nomenklatūras NUTS 2. līmeņa reģioniem, tikai tos reģionus, kas laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam bijuši "a" apgabali, var iepriekš definēt kā "c" apgabalus neatkarīgi no pārmaiņām, kas ar 2006. gada NUTS nomenklatūru vai 2010. gada NUTS nomenklatūru ieviestas attiecībā uz šiem reģioniem.

5.3.2.2. Drošības tīkls un minimālais iedzīvotāju īpatsvars

163. Lai novērstu grūtības dalībvalstīs, kuras īpaši skārusi ekonomikas krīze, Komisija uzskata, ka kopējais īpatsvars katrai dalībvalstij, kura saņem finansiālo palīdzību atbilstoši vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismam attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas valstis, kā noteikts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002 ⁽⁶¹⁾, Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu (EFSF) ⁽⁶²⁾, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (EFSM) ⁽⁶³⁾ vai Eiropas stabilitātes mehānismu (ESM) ⁽⁶⁴⁾, nedrīkstētu būt samazināts salīdzinājumā ar laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam.
164. Lai nodrošinātu nepārtrauktību reģionālā atbalsta plānos un darbības jomu minimumu visās dalībvalstīs, Komisija uzskata, ka katrai dalībvalstij nebūtu jāzaudē vairāk kā puse no tās kopējā iedzīvotāju īpatsvara salīdzinājumā ar laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam un ka katrai dalībvalstij būtu jābūt minimālam iedzīvotāju īpatsvaram.
165. Attiecīgi, atkāpjoties no kopējā iedzīvotāju īpatsvara maksimālā apjoma, kas noteikts 148. punktā, "c" īpatsvaru katrai attiecīgajai dalībvalstij palielina pēc vajadzības tā, lai:
- a) katras dalībvalsts "a" un "c" apgabalu kopējais īpatsvars, kas šo pamatnostādņu pieņemšanas datumā saņem finansiālo palīdzību atbilstoši vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismam attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav eurozonas valstis, EFSF, EFSM vai ESM, nebūtu samazināts salīdzinājumā ar laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam;
  - b) katras attiecīgās dalībvalsts "a" un "c" apgabalu kopējais īpatsvars netiktu samazināts vairāk kā par 50 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam ⁽⁶⁵⁾;
  - c) katras dalībvalsts iedzīvotāju īpatsvars būtu vismaz 7,5 % no valsts iedzīvotāju skaita ⁽⁶⁶⁾.
166. Iepriekš nedefinēto "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvars, tostarp drošības tīkls un minimālais iedzīvotāju īpatsvars, katrai dalībvalstij noteikts I pielikumā.

5.3.2.3. Iepriekš nedefinēto "c" apgabalu noteikšana

167. Komisija uzskata, ka kritērijiem, ko dalībvalstis izmanto "c" apgabalu noteikšanai, būtu jāatspoguļo dažādās situācijas, kurās reģionālā atbalsta piešķiršana var būt attaisnojama. Tādēļ kritērijiem būtu jāattiecas uz konkrētām sociālekonomiskām, ģeogrāfiskām vai strukturālām problēmām, kas varētu rasties "c" apgabalos, un jānodrošina pietiekama garantija, ka valsts reģionālā atbalsta piešķiršana nelabvēlīgi neietekmēs tirdzniecības apstākļus, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm.

⁽⁶¹⁾ Padomes 2002. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁶²⁾ Sk. <http://www.efsf.europa.eu/about/legal-documents/index.htm>

⁽⁶³⁾ Padomes 2010. gada 11. maija Regula (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.).

⁽⁶⁴⁾ Līgums par Eiropas stabilizācijas mehānisma izveidi.

⁽⁶⁵⁾ Šis drošības tīkla elements attiecas uz Kipru un Luksemburgu.

⁽⁶⁶⁾ Šis iedzīvotāju īpatsvara minimums attiecas uz Nīderlandi.

168. Attiecīgi dalībvalsts par "c" apgabaliem var noteikt iepriekš nedefinētus "c" apgabalus, kas izraudzīti, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
- a) 1. kritērijs – tuvējie apgabali ar vismaz 100 000 iedzīvotājiem ⁽⁶⁷⁾, kuri atrodas NUTS 2. līmeņa vai NUTS 3. līmeņa reģionā un kuriem:
    - IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar ES 27 dalībvalstu vidējo rādītāju vai mazāks vai
    - bezdarba rādītājs ir vienāds ar 115 % no valsts vidējā rādītāja vai mazāks ⁽⁶⁸⁾;
  - b) 2. kritērijs – NUTS 3. līmeņa reģioni ar mazāk nekā 100 000 iedzīvotājiem, kuriem:
    - IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar ES 27 dalībvalstu vidējo rādītāju vai mazāks vai
    - bezdarba rādītājs ir vienāds ar 115 % no valsts vidējā rādītāja vai mazāks;
  - c) 3. kritērijs – salas vai tuvējie apgabali, kurus raksturo līdzīga ģeogrāfiska izolācija (piemēram, pussalas vai kalnaini apgabali) un kuriem:
    - IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar ES 27 dalībvalstu vidējo rādītāju vai mazāks ⁽⁶⁹⁾ vai
    - bezdarba rādītājs ir vienāds ar 115 % no valsts vidējā rādītāja vai mazāks ⁽⁷⁰⁾, vai
    - kuros ir mazāk nekā 5 000 iedzīvotāju;
  - d) 4. kritērijs – NUTS 3. līmeņa reģioni vai tuvējos apgabalus veidojošo NUTS 3. līmeņa reģionu daļas, kas robežojas ar "a" apgabalu vai kam ir sauszemes robeža ar valsti ārpus EEZ vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA);
  - e) 5. kritērijs – tuvējie apgabali ar ne mazāk kā 50 000 iedzīvotāju ⁽⁷¹⁾, kas piedzīvo būtiskas strukturālas pārmaiņas vai ievērojamu relatīvu panīkumu, ar nosacījumu, ka šādi apgabali neatrodas NUTS 3. līmeņa reģionos vai tuvējos reģionos, kas atbilst iepriekš definēta apgabala nosacījumiem vai 1.–4. kritērijam ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁷⁾ Dalībvalstīs, kurās iepriekš nedefinēto "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvars ir mazāks par 1 miljonu iedzīvotāju, šo iedzīvotāju skaita robežlielumu samazinās līdz 50 000 iedzīvotājiem, bet dalībvalstīs, kurās ir mazāk par 1 miljonu iedzīvotāju, – līdz 10 000 iedzīvotājiem.

⁽⁶⁸⁾ Attiecībā uz bezdarbu aprēķini jāveic, pamatojoties uz valsts statistikas biroja publicētajiem reģionālajiem datiem, izmantojot vismaz pēdējo trīs gadu vidējos rādītājus, par kuriem šādi dati ir pieejami (reģionālā atbalsta plāna paziņošanas brīdī). Ja vien šajās pamatnostādnēs nav noteikts citādi, bezdarba līmeni attiecībā pret vidējo bezdarba līmeni valstī aprēķina uz šāda pamata.

⁽⁶⁹⁾ Lai noteiktu, vai šādām salām vai tuvējiem apgabaliem IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar ES 27 dalībvalstu vidējo rādītāju vai mazāks par to, dalībvalsts var atsaukties uz datiem, ko sniedzis tās statistikas birojs vai citi atzīti avoti.

⁽⁷⁰⁾ Lai noteiktu, vai šādām salām vai tuvējiem apgabaliem bezdarba rādītājs vienāds ar 115 % no valsts vidējā rādītāja vai lielāks par to, dalībvalsts var atsaukties uz datiem, ko sniedzis tās statistikas birojs vai citi atzīti avoti.

⁽⁷¹⁾ Dalībvalstīm, kurās iepriekš nedefinēto "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvars ir mazāks par 1 miljonu iedzīvotāju, šo iedzīvotāju skaita robežlielumu samazinās līdz 25 000 iedzīvotāju, dalībvalstīm, kurās ir mazāk par 1 miljonu iedzīvotāju, – līdz 10 000 iedzīvotāju, bet salām vai tuvējiem apgabaliem, kurus raksturo līdzīga ģeogrāfiska izolācija, – līdz 5 000 iedzīvotāju.

⁽⁷²⁾ Lai piemērotu 5. kritēriju, dalībvalstij jāpierāda, ka ir izpildīti piemērojami nosacījumi, salīdzinot attiecīgos apgabalus ar situāciju citos apgabalos tajā pašā dalībvalstī vai citās dalībvalstīs, pamatojoties uz sociālekonomiskiem rādītājiem, kas attiecas uz uzņēmējdarbības strukturālo statistiku, darba tirgiem, mājsaimniecību kontiem, izglītību vai citiem tamlīdzīgiem rādītājiem. Šajā nolūkā dalībvalsts var atsaukties uz tās statistikas biroja vai citu atzītu avotu datiem.

169. Piemērojot kritērijus, kas minēti 168. punktā, tuvējo apgabalu jēdziens attiecas uz visiem vietējo administratīvo vienību 2. līmeņa (VAV 2. līmeņa) ⁽⁷³⁾ apgabaliem vai visu VAV 2. līmeņa apgabalu grupu ⁽⁷⁴⁾. Uzskatīs, ka VAV 2. līmeņa apgabalu grupa veido tuvējo apgabalu, ja visiem šiem apgabaliem grupā ir administratīva robeža ar citu apgabalu grupā ⁽⁷⁵⁾.
170. Atbilstību iedzīvotāju īpatsvaram, kas atļauts katrai dalībvalstij, noteiks, pamatojoties uz dalībvalsts statistikas biroja jaunākajiem publicētajiem datiem par attiecīgo apgabalu kopējo pastāvīgo iedzīvotāju skaitu.
- 5.4. **Maksimālā atbalsta intensitāte, ko piemēro reģionālo ieguldījumu atbalstam**
171. Komisija uzskata, ka attiecībā uz maksimālo atbalsta intensitāti, ko piemēro reģionālo ieguldījumu atbalstam, jāņem vērā Savienības dažādo reģionu attīstības līmeņa atšķirību būtība un apmērs. Tādēļ atbalsta intensitātei "a" apgabalos būtu jābūt augstākai par atbalsta intensitāti "c" apgabalos.
- 5.4.1. *Maksimālā atbalsta intensitāte "a" apgabalos*
172. Atbalsta intensitāte "a" apgabalos nedrīkst pārsniegt:
- 50 % no bruto dotācijas ekvivalenta (BDE) NUTS 2. līmeņa reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar 45 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja vai mazāks;
  - 35 % no BDE NUTS 2. līmeņa reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 45 % līdz 60 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja vai vienāds ar minēto procentuālo daļu;
  - 25 % no BDE NUTS 2. līmeņa reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par 60 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja.
173. Maksimālo atbalsta intensitāti, kas norādīta 172. punktā, var palielināt par 20 procentpunktiem attālākajos reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar 75 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja vai mazāks, vai par 10 procentpunktiem citos attālākajos reģionos.
- 5.4.2. *Maksimālā atbalsta intensitāte "c" apgabalos*
174. Atbalsta intensitāte nedrīkst pārsniegt:
- 15 % no BDE mazapdzīvotos apgabalos un reģionos (NUTS 3. līmeņa reģionos vai NUTS 3. līmeņa reģionu daļās), kuriem ir sauszemes robeža ar valsti ārpus EEZ vai EBTA;
  - 10 % no BDE iepriekš nedefinētos "c" apgabalos.
175. Līdzšinējos "a" apgabalos laikposmā no 2014. gada 1. jūlija līdz 2017. gada 31. decembrim atbalsta intensitāti, kas ir 10 % no BDE, var palielināt par 5 procentpunktiem.
176. Ja "c" apgabals robežojas ar "a" apgabalu, atbalsta maksimālo pieļaujamo intensitāti NUTS 3. līmeņa reģionos vai NUTS 3. līmeņa reģionu daļās attiecīgajā "c" apgabalā var palielināt pēc nepieciešamības, lai abu apgabalu atbalsta intensitātes atšķirība nepārsniegtu 15 procentpunktus.

⁽⁷³⁾ Dalībvalsts var atsaukties uz VAV 1. līmeņa apgabaliem, nevis VAV 2. līmeņa apgabaliem, ja iedzīvotāju skaits 1. līmeņa apgabalos ir mazāks par iedzīvotāju skaitu VAV 2. līmeņa apgabalā, kura daļa tie ir.

⁽⁷⁴⁾ Tomēr dalībvalsts var norādīt VAV 2. līmeņa apgabala (vai VAV 1. līmeņa apgabala) daļas ar nosacījumu, ka iedzīvotāju skaits attiecīgajā VAV apgabalā pārsniedz minimālo iedzīvotāju skaitu, kas vajadzīgs tuvējiem apgabaliem saskaņā ar 1. vai 5. kritēriju (ieskaitot samazinātos iedzīvotāju skaita maksimālos ierobežojumus attiecībā uz konkrēto kritēriju), un ka attiecīgā VAV reģiona daļu iedzīvotāju īpatsvars ir vismaz 50 % no minimālā iedzīvotāju skaita, kas vajadzīgs atbilstoši piemērojamajam kritērijam.

⁽⁷⁵⁾ Salu gadījumā administratīvās robežas ietver jūras robežas ar citām attiecīgās dalībvalsts administratīvajām vienībām.

5.4.3. *Palielināta atbalsta intensitāte MVU*

177. Maksimālo atbalsta intensitāti, kas noteikta 5.4.1. un 5.4.2. apakšsadaļā, var palielināt par 20 procentpunktiem mazu uzņēmumu gadījumā vai par 10 procentpunktiem vidēju uzņēmumu gadījumā ⁽⁷⁶⁾.

5.5. **Paziņošana un atbilstības apliecinājums**

178. Pēc šo pamatnostādņu publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* katrai dalībvalstij jāiesniedz Komisijai vienots reģionālā atbalsta plāns, kas piemērojams laikposmā no 2014. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 31. decembrim. Katrā paziņojumā būtu jāiekļauj III pielikumā pievienotajā veidlapā norādītā informācija.

179. Komisija pārbaudīs katru paziņoto reģionālā atbalsta plānu, pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm, un pieņems lēmumu apstiprināt attiecīgās dalībvalsts reģionālā atbalsta plānu. Katru reģionālā atbalsta plānu publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas būs šo pamatnostādņu sastāvdaļa.

5.6. **Grozījumi**

5.6.1. *Iedzīvotāju īpatsvara rezerve*

180. Dalībvalsts pēc savas iniciatīvas var nolemt izveidot valsts iedzīvotāju īpatsvara rezervi, kuru veido starpība starp attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāju īpatsvara maksimālo apjomu atbilstoši Komisijas piešķirumam ⁽⁷⁷⁾ un īpatsvaru, kas izmantots "a" un "c" apgabalu noteikšanai dalībvalstu reģionālā atbalsta plānā.

181. Ja dalībvalsts ir izlēmusi izveidot šādu rezervi, tā jebkurā laikā var izmantot rezervi, lai savā plānā pievienotu jaunus "c" apgabalus, līdz ir sasniegts valsts īpatsvara maksimālais apjoms. Šajā nolūkā dalībvalsts var atsaukties uz *Eurostat* vai tās statistikas biroja vai citu atzītu avotu jaunākajiem sociālekonomiskajiem datiem. Attiecīgais "c" apgabalu iedzīvotāju skaits būtu jāaprēķina, pamatojoties uz iedzīvotāju skaita datiem, ko izmanto sākotnējā plāna izstrādei.

182. Par katru gadījumu, kad dalībvalsts plāno izmantot savu iedzīvotāju īpatsvara rezervi, lai pievienotu jaunus "c" apgabalus, dalībvalstij ir jāpaziņo Komisijai pirms šādu grozījumu īstenošanas.

5.6.2. *Termiņa vidusposma pārskatīšana*

183. Komisija 2016. gada jūnijā ⁽⁷⁸⁾ noteiks, vai kādā *NUTS* 2. līmeņa reģionā ⁽⁷⁹⁾, kas nav norādīts šo pamatnostādņu I pielikumā kā "a" apgabals, IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 75 % no vidējā rādītāja ES 28 dalībvalstīs, un publicēs paziņojumu par šīs analīzes rezultātiem. Komisija tajā pašā laikā arī noteiks, vai šie noteiktie reģioni var kļūt tiesīgi saņemt reģionālo atbalstu atbilstoši Līguma 107. panta 3. punkta a) apakšpunktam, un atbalsta intensitātes līmeni, kas atbilst reģionu IKP uz vienu iedzīvotāju. Ja šādi noteiktie reģioni ir Komisijas saskaņā ar šīm pamatnostādnēm apstiprinātā reģionālā atbalsta plānā norādīti kā iepriekš definēti "c" apgabali vai iepriekš nedefinēti "c" apgabali,

⁽⁷⁶⁾ Palielinātā atbalsta intensitāte MVU neattiecas uz atbalstu, ko piešķir lieliem ieguldījumu projektiem.

⁽⁷⁷⁾ Sk. I pielikumu.

⁽⁷⁸⁾ Šā noteikuma nolūkā Komisija izmantos visjaunākos datus par IKP uz vienu iedzīvotāju, ko *Eurostat* publicējis *NUTS* 2. līmenī, pamatojoties uz trīs gadu vidējo rādītāju.

⁽⁷⁹⁾ Nosaka, pamatojoties uz *NUTS* nomenklatūru, kas ir spēkā pārskatīšanas laikā.

tad īpašo iedzīvotāju īpatsvaru attiecībā uz I pielikumā norādītajiem nedefinētajiem "c" apgabaliem attiecīgi korigē. Komisija publicēs I pielikumā izdarītos grozījumus. Attiecībā uz laikposmu no 2017. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim dalībvalsts sava attiecībā uz "c" apgabaliem koriģētā konkrētā īpatsvara robežās ⁽⁸⁰⁾ var grozīt savā reģionālā atbalsta plānā ietvertos "c" apgabalu sarakstu. Šie grozījumi nedrīkst pārsniegt 50 % no katras dalībvalsts koriģētā "c" apgabalu iedzīvotāju īpatsvara.

184. Lai grozītu "c" apgabalu sarakstu, dalībvalsts var atsaukties uz Eurostat vai sava statistikas biroja vai citu atzītu avotu sniegtajiem datiem par IKP uz vienu iedzīvotāju un bezdarba rādītāju, izmantojot pēdējo trīs gadu vidējos rādītājus, par kuriem šādi dati pieejami (reģionālā atbalsta plāna paziņošanas brīdī). Attiecīgais "c" apgabalu iedzīvotāju skaits būtu jāaprēķina, pamatojoties uz iedzīvotāju skaita datiem, ko izmanto sākotnējā plāna izstrādei.
185. Dalībvalstij jāpaziņo Komisijai par grozījumiem tās plānā, kuri izriet no papildu "a" apgabalu iekļaušanas un no "c" apgabalu maiņas, pirms to ieviešanas un ne vēlāk kā līdz 2016. gada 1. septembrim.

6. REĢIONĀLĀ ATBALSTA NOTEIKUMU PIEMĒROJAMĪBA

186. Komisija pagarina līdz 2014. gada 30. jūnijam darbības termiņu Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam ⁽⁸¹⁾ un Paziņojumam par kritērijiem reģionālā atbalsta lieliem ieguldījumu projektiem padziļinātam novērtējumam ⁽⁸²⁾.
187. Darbības termiņš reģionālajiem atbalsta plāniem, kas apstiprināti, pamatojoties uz Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam, beidzas 2013. gada 31. decembrī. Tāpēc sešu mēnešu pārejas periods, kas noteikts vispārējās grupu atbrīvojuma regulas (GBER) ⁽⁸³⁾ 44. panta 3. punktā, neattiecas uz reģionālā atbalsta shēmām, kas īstenotas atbilstoši GBER. Lai piešķirtu reģionālo atbalstu pēc 2013. gada 31. decembra, pamatojoties uz esošām grupu atbrīvojuma shēmām, dalībvalstis ir aicinātas laikus informēt par reģionālā atbalsta plānu termiņa pagarināšanu, lai Komisija varētu apstiprināt minēto plānu termiņa pagarināšanu līdz 2013. gada 31. decembrim. Kopumā darbības termiņš shēmām, kas apstiprinātas, pamatojoties uz Reģionālā atbalsta vadlīnijām 2007.–2013. gadam, beidzas 2013. gada beigās, kā noteikts attiecīgajā Komisijas lēmumā. Par visiem šādu shēmu darbības termiņa pagarinājumiem ir laikus jāpaziņo Komisijai.
188. Komisija piemēros šajās pamatnostādņēs noteiktos principus, veicot atbilstības novērtējumu par visu reģionālo atbalstu, ko plānots piešķirt pēc 2014. gada 30. jūnija. Reģionālais atbalsts, kas piešķirts nelikumīgi, vai reģionālais atbalsts, ko plānots piešķirt pēc 2013. gada 31. decembra un pirms 2014. gada 1. jūlija, tiks novērtēts saskaņā ar Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam.
189. Tā kā paziņojumiem par reģionālā atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem, kas piešķirami pēc 2014. gada 30. jūnija, ir jābūt saskaņā ar reģionālā atbalsta plānu, paziņojumus nevar uzskatīt par galīgiem, pirms Komisija ir pieņēmusi lēmumu apstiprināt attiecīgās dalībvalsts reģionālā atbalsta plānu saskaņā ar 5.5. iedaļā aprakstīto kārtību. Tāpēc paziņojumus par reģionālā atbalsta shēmām, ko plānots piemērot pēc 2014. gada 30. jūnija, vai paziņojumus par individuālu atbalstu, ko plānots piešķirt pēc minētā datuma, Komisija principā neizskatīs, pirms tā būs pieņēmusi lēmumu apstiprināt attiecīgās dalībvalsts reģionālā atbalsta plānu.

⁽⁸⁰⁾ Koriģētais maksimālais iedzīvotāju skaits tiks aprēķināts, pamatojoties uz iedzīvotāju skaita datiem, kas izmantoti dalībvalsts sākotnējā plāna izstrādei.

⁽⁸¹⁾ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁽⁸²⁾ OV C 223, 16.9.2009., 3. lpp.

⁽⁸³⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

190. Komisija uzskata, ka šo pamatnostādņu īstenošana izraisīs būtiskas pārmaiņas noteikumos, ko Savienībā piemēro reģionālajam atbalstam. Turklāt, ņemot vērā ekonomisko un sociālo apstākļu pārmaiņas Savienībā, šķiet, ir nepieciešamība pārskatīt, vai joprojām ir pamatotas un iedarbīgas visas reģionālā atbalsta shēmas, tostarp gan ieguldījumu atbalsta, gan darbības atbalsta shēmas.
191. Minēto iemeslu dēļ Komisija saskaņā ar Līguma 108. panta 1. punktu dalībvalstīm ierosina šādus piemērotus pasākumus:
- a) dalībvalstīm jāierobežo visu to pašreizējo reģionālā atbalsta shēmu piemērošana, uz kurām neattiecas grupu atbrīvojuma regula, un visu reģionālā atbalsta plānu piemērošana atbalstam, ko plānots piešķirt līdz 2014. gada 30. jūnijam;
  - b) dalībvalstīm jāgroza citas spēkā esošās horizontālā atbalsta shēmas, kurās noteikta īpaša attieksme pret atbalstu projektiem atbalstāmajos apgabalos, lai nodrošinātu, ka atbalsts, kas jāpiešķir pēc 2014. gada 30. jūnija, atbilstu reģionālā atbalsta plānam, kas piemērojams atbalsta piešķiršanas dienā;
  - c) dalībvalstīm līdz 2013. gada 31. decembrim būtu jāapstiprina, ka tās piekrīt iepriekš izklāstītajiem priekšlikumiem.
7. **ZIŅOŠANA UN UZRAUDZĪBA**
192. Saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, un Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Regulu (EK) Nr. 659/1999, dalībvalstīm ir jāiesniedz Komisijai gada ziņojumi.
193. Informāciju par katru individuālo atbalstu, kura summa pārsniedz EUR 3 miljonus un kurš piešķirts atbilstoši shēmai, dalībvalstis nosūta Komisijai VI pielikumā noteiktajā formātā 20 darbdienu laikā no atbalsta piešķiršanas dienas.
194. Dalībvalstīm jāveic visu atbalsta pasākumu sīka uzskaitē. Šādā uzskaitē jābūt ietvertai informācijai, kas nepieciešama, lai konstatētu, ka ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz attaisnotajām izmaksām un atbalsta maksimālo intensitāti. Šāda uzskaitē jā saglabā 10 gadus no atbalsta piešķiršanas dienas un jāiesniedz Komisijai pēc pieprasījuma.
8. **PĀRSKATĪŠANA**
195. Komisija var jebkurā laikā pieņemt lēmumu grozīt šīs pamatnostādnes, ja tas ir nepieciešams ar konkurences politiku saistītu iemeslu dēļ vai lai ņemtu vērā citas Savienības politikas iestrādes un starptautiskās saistības, vai jebkāda cita pamatota iemesla dēļ.
-

I PIELIKUMS

Reģionālā atbalsta aptvēruma pa dalībvalstīm, 2014.–2020. gads

Beļģija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju ⁽¹⁾	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita ⁽²⁾
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	BE32 Prov. Hainaut	77,33	12,06 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	17,89 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	29,95 %

Bulgārija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	BG31 Северозападен/Severozapaden	27,00	11,88 %
	BG32 Северен централен/Severen tsentralen	29,33	12,06 %
	BG33 Североизточен/Severoiztochen	36,33	13,08 %
	BG34 Югоизточен/Yugoiztochen	36,00	14,75 %
	BG41 Югозападен/Yugozapaden	74,33	28,05 %
	BG42 Южен централен/Yuzhen tsentralen	30,00	20,19 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %

Čehija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	CZ02 Střední Čechy	73,00	11,95 %
	CZ03 Jihozápad	69,33	11,50 %
	CZ04 Severozápad	64,33	10,87 %
	CZ05 Severovýchod	65,67	14,36 %
	CZ06 Jihovýchod	73,33	15,86 %
	CZ07 Střední Morava	64,67	11,72 %
	CZ08 Moravskoslezsko	68,00	11,83 %
	Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—

Dānija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	7,97 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	7,97 %

⁽¹⁾ Izsaka PSL, vidējais rādītājs par 2008.–2010. gadu (ES-27 = 100).

⁽²⁾ Pamatojoties uz Eurostat datiem par iedzīvotāju skaitu 2010. gadā.

Vācija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	DE40 Brandenburg (*)	81,67	1,37 %
	DE80 Mecklenburg-Vorpommern	80,00	2,01 %
	DED2 Dresden	86,00	1,99 %
	DED4 Chemnitz	81,33	1,88 %
	DEE0 Sachsen-Anhalt (*)	81,67	1,89 %
	DEG0 Thüringen	78,67	2,74 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	13,95 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	25,85 %

(*) Tikai DE40 *Brandenburg* daļu, kas atbilst iepriekšējam NUTS 2. līmeņa reģionam DE41 *Brandenburg – Nordost*, un DEE0 *Sachsen-Anhalt* daļu, kas atbilst iepriekšējiem NUTS 3. līmeņa reģioniem DEE1 *Dessau* un DEE3 *Magdeburg* (kā noteikts NUTS 2003. gada nomenklatūrā), var iekļaut kā iepriekš definētus "c" apgabalus. Paziņojot reģionālā atbalsta plānu un lai atvieglotu termiņa vidusposma pārskatīšanu, kas attiecībā uz NUTS 2. līmeni paredzēta šo pamatnostādņu 5.6.2. apakšiedaļā, Vācija var nolemt norādīt kā iepriekš definētus "c" apgabalus visus NUTS 2. līmeņa DE40 *Brandenburg* un DEE0 *Sachsen-Anhalt* reģionus, ja vien valsts iedzīvotāju īpatsvars, kas pieejams attiecībā uz iepriekš nedefinētiem "c" apgabaliem, tiek attiecīgi samazināts.

Igaunija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	EE00 Eesti	65,00	100,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %

Īrija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	51,28 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	51,28 %

Grieķija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	EL11 Ανατολική Μακεδονία, Θράκη/Anatoliki Makedonia, Thraki	68,00	5,36 %
	EL12 Κεντρική Μακεδονία/Kentriki Makedonia	72,33	17,29 %
	EL14 Θεσσαλία/Thessalia	69,33	6,51 %
	EL21 Ήπειρος/Ipeiros	63,33	3,17 %
	EL23 Δυτική Ελλάδα/Dytiki Ellada	65,00	6,59 %
	EL25 Πελοπόννησος/Peloponnisos	74,00	5,22 %
	EL41 Βόρειο Αιγαίο/Voreio Aigaio	75,00	1,77 %

Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	EL13 Δυτική Μακεδονία/Dytiki Makedonia	83,67	2,59 %
	EL22 Ιόνια Νησιά/Ionia Nisia	82,67	2,07 %
	EL43 Κρήτη/Kriti	83,33	5,42 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (mazapdzīvoti apgabali)	EL243 Ευρυτανία/Evrytania		0,17 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	43,84 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā			100,00 %

Spānija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	ES43 Extremadura	70,67	2,35 %
	ES70 Canarias	87,33	4,55 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	ES11 Galicia	91,33	5,94 %
	ES42 Castilla-La Mancha	82,33	4,43 %
	ES61 Andalucía	78,00	17,88 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (mazapdzīvoti apgabali)	ES242 Teruel	—	0,31 %
	ES417 Soria	—	0,20 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	33,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	68,66 %

Francija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	FR91 Guadeloupe	60,67	0,69 %
	FR92 Martinique	73,67	0,61 %
	FR93 Guyane	52,33	0,36 %
	FR94 Réunion	68,00	1,27 %
	Saint-Martin (*)	:	:
	Mayotte (*)	:	:
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	21,24 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	24,17 %

(*) Senmartēna un Majota ir attālākie reģioni, bet nav ietverti 2010. gada NUTS nomenklatūrā, jo to administratīvais statuss tika mainīts saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecīgi 2007. un 2011. gadā. Lai noteiktu atbalsta maksimālo intensitāti, kas piemērojama šiem abiem attālākajiem reģioniem, Francija var atsaukties uz tās statistikas biroja vai citu atzītu avotu datiem.

Itālija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	ITF3 Campania	65,67	9,64 %
	ITF4 Puglia	67,67	6,76 %
	ITF5 Basilicata	72,67	0,97 %
	ITF6 Calabria	66,67	3,32 %
	ITG1 Sicilia	67,33	8,34 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	5,03 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	34,07 %
Kīpa			
Kīpa	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	50,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	50,00 %
Latvija			
Latvija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	LV00 Latvija	55,33	100,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %
Lietuva			
Lietuva	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	LT00 Lietuva	61,33	100,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %
Luksemburga			
Luksemburga	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	8,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	8,00 %
Ungārija			
Ungārija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	HU21 Közép-Dunántúl	56,33	10,96 %
	HU22 Nyugat-Dunántúl	62,67	9,96 %
	HU23 Dél-Dunántúl	44,33	9,44 %
	HU31 Észak-Magyarország	40,00	12,02 %
	HU32 Észak-Alföld	41,00	14,87 %
	HU33 Dél-Alföld	42,67	13,13 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	6,33 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	76,71 %

Malta	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	MT00 Malta	83,67	100,00 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %
Nīderlande			
Nīderlande	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	7,5 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	7,5 %
Austrija			
Austrija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	25,87 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	25,87 %
Polija			
Polija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	PL11 Łódzkie	55,00	6,65 %
	PL21 Małopolskie	51,33	8,65 %
	PL22 Śląskie	64,33	12,15 %
	PL31 Lubelskie	40,67	5,64 %
	PL32 Podkarpackie	40,67	5,51 %
	PL33 Świętokrzyskie	46,33	3,32 %
	PL34 Podlaskie	43,67	3,11 %
	PL41 Wielkopolskie	62,67	8,94 %
	PL42 Zachodniopomorskie	52,67	4,43 %
	PL43 Lubuskie	51,00	2,65 %
	PL51 Dolnośląskie	65,33	7,53 %
	PL52 Opolskie	49,00	2,70 %
	PL61 Kujawsko-Pomorskie	50,67	5,42 %
	PL62 Warmińsko-Mazurskie	44,33	3,74 %
PL63 Pomorskie	57,33	5,85 %	
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	PL12 Mazowieckie	96,00	13,70 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %

Portugāle	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	PT11 Norte	63,67	35,19 %
	PT16 Centro (PT)	66,00	22,36 %
	PT18 Alentejo	72,33	7,06 %
	PT20 Região Autônoma dos Açores	74,33	2,31 %
	PT30 Região Autônoma da Madeira	104,00	2,33 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	15,77 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	85,02 %

Rumānija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	RO11 Nord-Vest	42,33	12,68 %
	RO12 Centru	45,00	11,77 %
	RO21 Nord-Est	29,33	17,30 %
	RO22 Sud-Est	37,67	13,09 %
	RO31 Sud – Muntenia	39,33	15,21 %
	RO41 Sud-Vest Oltenia	35,67	10,45 %
	RO42 Vest	52,00	8,94 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	RO32 București – Ilfov	113,00	10,56 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %

Slovēnija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	SI01 Vzhodna Slovenija	71,67	52,92 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (līdzšinējie "a" apgabali)	SI02 Zahodna Slovenija	104,00	47,08 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	100,00 %

Slovākija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	SK02 Západné Slovensko	68,33	34,37 %
	SK03 Stredné Slovensko	58,67	24,87 %
	SK04 Východné Slovensko	49,67	29,24 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	88,48 %

Somija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš definēti "c" apgabali (mazapdzīvoti apgabali)	FI1D1 Etelā-Savo	—	2,89 %
	FI1D2 Pohjois-Savo	—	4,63 %
	FI1D3 Pohjois-Karjala	—	3,09 %
	FI1D4 Kainuu	—	1,54 %
	FI1D5 Keski-Pohjanmaa	—	1,27 %
	FI1D6 Pohjois-Pohjanmaa	—	7,34 %
	FI1D7 Lappi	—	3,42 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	1,85 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	26,03 %

Zviedrija	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
Iepriekš definēti "c" apgabali (mazapdzīvoti apgabali)	SE312 Dalarnas län	—	2,94 %
	SE321 Västernorrlands län	—	2,58 %
	SE322 Jämtlands län	—	1,35 %
	SE331 Västerbottens län	—	2,75 %
	SE332 Norrbottens län	—	2,64 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	12,26 %

Apvienotā Karaliste	NUTS reģioni	IKP uz vienu iedzīvotāju	Īpatsvars no valsts iedzīvotāju skaita
"a" apgabali	UKK3 Cornwall and the Isles of Scilly	72,67	0,86 %
	UKL1 West Wales and The Valleys	69,67	3,05 %
Iepriekš definēti "c" apgabali (mazapdzīvoti apgabali)	UKM61 Caithness & Sutherland and Ross & Cromarty	—	0,15 %
	UKM63 Lochaber, Skye & Lochalsh, Arran & Cumbrae and Argyll & Bute	—	0,16 %
	UKM64 Eilean Siar (Western Isles)	—	0,04 %
Iepriekš nedefinēti "c" apgabali	—	—	22,79 %
Kopējais aptverto iedzīvotāju īpatsvars 2014.–2020. gadā	—	—	27,05 %

II PIELIKUMS

Metode, kas izmantojama iedzīvotāju īpatsvara piešķirumam iepriekš nedefinētiem "c" apgabaliem dalībvalstīs

Komisija noteiks iedzīvotāju īpatsvara piešķirumu iepriekš nedefinētiem "c" apgabaliem katrai attiecīgajai dalībvalstij, piemērojot šādu metodi:

1. Katrai dalībvalstij Komisija noteiks tos NUTS 3. līmeņa reģionus attiecīgajā dalībvalstī, kuri neatrodas turpmāk minētajos apgabalos:
  - attiecināmos "a" apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā,
  - līdzšinējos "a" apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā,
  - mazapdzīvotos apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā.
2. Saskaņā ar 1. punktu noteiktajiem NUTS 3. līmeņa reģioniem Komisija noteiks tos reģionus, kuros:
  - IKP uz vienu iedzīvotāju ⁽¹⁾ ir vienāds ar valsts IKP uz vienu iedzīvotāju atšķirību robežlielumu vai mazāks par to ⁽²⁾ vai
  - bezdarba ⁽³⁾ līmenis ir vienāds ar valsts bezdarba atšķirību robežlielumu ⁽⁴⁾ vai lielāks par to, vai vienāds ar 150 % no valsts vidējā rādītāja vai lielāks par to, vai
  - IKP uz vienu iedzīvotāju ir vienāds ar 90 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja vai mazāks, vai
  - bezdarba rādītājs ir vienāds ar 125 % no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja vai mazāks.
3. Iedzīvotāju īpatsvara piešķirumu iepriekš nedefinētiem "c" apgabaliem dalībvalstī i (A_i) nosaka saskaņā ar šādu formulu (ko izsaka procentos no ES 27 dalībvalstu vidējā iedzīvotāju skaita):

$$A_i = p_i/P \times 100$$

kur:

p_i ir iedzīvotāji ⁽⁵⁾ dalībvalstī i NUTS 3. līmeņa reģionos, kas noteikti saskaņā ar 2. Punktu;

P ir iedzīvotāju kopējais skaits ES 27 dalībvalstu NUTS 3. līmeņa reģionos, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu.

⁽¹⁾ Visi dati par IKP uz vienu iedzīvotāju, kas norādīti šajā pielikumā, ir pamatoti ar to pēdējo trīs gadu vidējo rādītāju, par kuriem ir pieejami Eurostat dati, t. i., 2008.–2010. gada datiem par IKP uz vienu iedzīvotāju.

⁽²⁾ Valsts IKP uz vienu iedzīvotāju atšķirību robežu dalībvalstij i (TG_i) nosaka saskaņā ar šādu formulu (izsakot procentos no valsts IKP uz vienu iedzīvotāju):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100/g_i)/2)$$

kur g_i ir IKP uz vienu iedzīvotāju dalībvalstī i , kas izteikts procentos no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja.

⁽³⁾ Visi dati par bezdarbu, kas norādīti šajā pielikumā, ir pamatoti ar to pēdējo trīs gadu vidējo rādītāju, par kuriem ir pieejami Eurostat dati, t. i., 2010.–2012. gada datiem. Tomēr šie dati neietver informāciju NUTS 3. līmeņa reģioniem, tāpēc tiek izmantoti dati par NUTS 2. līmeņa reģionu, kurā atrodas minētie NUTS 3. līmeņa reģioni.

⁽⁴⁾ Valsts bezdarba atšķirību robežu dalībvalstij i (TU_i) nosaka saskaņā ar šādu formulu (izteikta procentos no valsts bezdarba līmeņa):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100/u_i)/2)$$

kur u_i ir valsts bezdarba līmenis dalībvalstī i , kas izteikts procentos no ES 27 dalībvalstu vidējā rādītāja.

⁽⁵⁾ Iedzīvotāju skaita rādītāji NUTS 3. līmeņa reģioniem ir noteikti, pamatojoties uz iedzīvotāju skaita datiem, ko Eurostat izmanto, lai aprēķinātu reģionālo IKP uz vienu iedzīvotāju 2010. gadā.

III PIELIKUMS

Veidlapa informācijas sniegšanai par reģionālā atbalsta plāniem

1. Dalībvalstīm attiecīgā gadījumā ir jāsniedz informācija par katru no apgabaliem, kuru ierosināts noteikt, turpmāk minētajās kategorijās:
    - “a” apgabali,
    - līdzšinējie “a” apgabali,
    - mazapdzīvoti apgabali,
    - iepriekš nedefinēti “c” apgabali, kas noteikti, pamatojoties uz 1. kritēriju,
    - iepriekš nedefinēti “c” apgabali, kas noteikti, pamatojoties uz 2. kritēriju,
    - iepriekš nedefinēti “c” apgabali, kas noteikti, pamatojoties uz 3. kritēriju,
    - iepriekš nedefinēti “c” apgabali, kas noteikti, pamatojoties uz 4. kritēriju,
    - iepriekš nedefinēti “c” apgabali, kas noteikti, pamatojoties uz 5. kritēriju.
  2. Katrā kategorijā attiecīgajai dalībvalstij par katru ierosināto apgabalu jāsniedz šāda informācija:
    - apgabala identifikācija (izmantojot apgabala NUTS 2. līmeņa vai NUTS 3. līmeņa reģiona kodu, to apgabalu VAV 2. līmeņa vai VAV 1. līmeņa kodu, kuri veido tuvējo apgabalu, vai attiecīgās administratīvas vienības citu oficiālu apzīmējumu),
    - ierosinātā atbalsta intensitāte apgabalā laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam vai – attiecībā uz līdzšinējiem “a” apgabaliem – laikposmiem no 2014. gada līdz 2017. gadam un no 2018. gada līdz 2020. gadam (attiecīgā gadījumā norādot jebkādu atbalsta intensitātes palielinājumu saskaņā ar 173., 175. vai 176. un 177. punktu),
    - kopējais pastāvīgo iedzīvotāju skaits apgabalā, kā norādīts 170. punktā.
  3. Attiecībā uz mazapdzīvotiem apgabaliem un iepriekš nedefinētajiem apgabaliem, kas noteikti, pamatojoties uz 1.–5. kritēriju, dalībvalstij jāsniedz atbilstošs pierādījums, ka ir izpildīti visi piemērojamie nosacījumi, kas noteikti 161. punktā un 168.–170. punktā.
-

IV PIELIKUMS

Tērauda nozares definīcija

Šajās pamatnostādnēs "tērauda nozare" ir visas darbības, kas saistītas ar viena vai vairāku šādu produktu ražošanu:

- a) pārstrādāts čuguns un ferosakausējumi: pārstrādāts čuguns tērauda ražošanai, liešanai un citi pārstrādāta čuguna veidi, spoguļčuguns un augsta oglekļa saturs feromangāns, neskaitot citus ferosakausējumus;
- b) neapstrādāti dzelzs izstrādājumi un pusfabrikāti, parastais tērauds vai īpašais tērauds: šķidrums tērauds, liets vai neliets lietņos, ieskaitot lietņus pusfabrikātu kalšanai: velmējumi, sagataves un plāksnes; lokšņu stieņi un baltā skārda sagataves; karsti velmēti platprofila tinumi, izņemot šķidrā tērauda ražošanu mazo un vidējo lietuvju lēmumiem;
- c) karsti apstrādāti dzelzs, parastā tērauda vai speciālā tērauda ražojumi: sliedes, gulšņi, uzliktņi, balstpaliktņi, sijas, smagie profili 80 mm un vairāk, rievkonstrukcijas, stieņi un profili mazāki par 80 mm un joslas mazākas par 150 mm, stieplu stieņi, apaļš un kvadrātveidīgs tērauds caurulēm, karsti velmētas stīpas un lentes (tostarp cauruļu sloksnes), karsti velmētas sloksnes (pārklātas vai nepārklātas), plāksnes un sloksnes ar 3 mm un lielāku biezumu, universālās plāksnes ar 150 mm un lielāku biezumu, izņemot stieples un stieplu izstrādājumus, pulētos stieņus un dzelzs lēmumus;
- d) auksti apstrādāti ražojumi: baltais skārds, skārds ar alvas un svina klājumu, melnais skārds, cinkotas sloksnes, citādas pārklātas sloksnes, auksti velmētas sloksnes, elektriskās sloksnes un lentes baltā skārda ražošanai, auksti velmētas plāksnes tinumos un lentēs;
- e) caurules: visas bezšuvju tērauda caurules, metinātas tērauda caurules ar diametru lielāku par 406,4 mm.

Sintētisko šķiedru nozares definīcija

Šajās pamatnostādnēs "sintētisko šķiedru nozare" ir:

- a) visu veidu poliestera, poliamīda, akrila vai polipropilēna šķiedru un diegu ekstrūzija/teksturēšana neatkarīgi no to izmantošanas veida; vai
- b) polimerizācija (ieskaitot polikondensāciju), ja tā ir apvienota ar ekstrūziju izmantoto iekārtu ziņā; vai
- c) jebkādi palīgprocesi, kas saistīti ar vienlaicīgu ekstrūzijas/teksturēšanas jaudu uzstādīšanu, ko veic potenciālais atbalsta saņēmējs vai cits tās grupas uzņēmums, kurā tas ietilpst, un kurā attiecīgajā uzņēmējdarbības veidā izmantoto iekārtu ziņā parasti tiek apvienoti uzņēmumi ar šādām jaudām.

V PIELIKUMS

Pieteikuma veidlapa reģionālā ieguldījumu atbalsta saņemšanai

1. Informācija par atbalsta saņēmēju:

- nosaukums, galvenās mītnes juridiskā adrese, galvenā darbības joma (NACE kods),
- apliecinājums, ka uzņēmums nav nonācis grūtībās, kā tas definēts pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai,
- apliecinājums, kurā norāda atbalstu (gan *de minimis* atbalstu, gan valsts atbalstu), kas pēdējo trīs gadu laikā saņemts citiem projektiem tajā pašā NUTS 3. līmeņa apgabalā, kurā tiks veikti jaunie ieguldījumi; apliecinājums, kurā norāda reģionālo atbalstu, kas saņemts vai jāsaņem par to pašu projektu no citām piešķirējam iestādēm,
- apliecinājums, kurā norāda, vai uzņēmums ir slēdzis tādu pašu vai līdzīgu darbību EEZ divu gadu laikā pirms šīs pieteikuma veidlapas datuma,
- apliecinājums, kurā norāda, vai uzņēmums brīdī, kad tas piesakās atbalsta saņemšanai, ir iecerējis slēgt šādu darbību divu gadu laikā pēc subsidējamo ieguldījumu pabeigšanas.

2. Informācija par atbalstāmo projektu/darbību:

- projekta/darbības īss apraksts,
- gaidāmās pozitīvās ietekmes attiecīgajā apgabalā īss apraksts (piemēram, radīto vai saglabāto darba vietu skaits, pētniecības, attīstības un inovācijas darbības, mācības, klastera izveide),
- attiecīgais juridiskais pamats (valsts, ES vai valsts un ES līmenī),
- plānotais projekta/darbības sākuma un beigu datums,
- projekta īstenošanas vieta(-as).

3. Informācija par projekta/darbības finansēšanu:

- ieguldījumi un citas ar tiem saistītas izmaksas, paziņoto atbalsta pasākumu izmaksu un ieguvumu analīze,
- kopējās attaisnotās izmaksas,
- projekta/darbības izpildei vajadzīgā atbalsta summa,
- atbalsta intensitāte.

4. Informācija par atbalsta nepieciešamību un tā paredzamo ietekmi:

- īss apraksts par atbalsta nepieciešamību un tā ietekmi uz lēmumu par ieguldījumiem vai lēmumu par atrašanās vietu. Būtu jānorāda alternatīvi ieguldījumi vai atrašanās vieta gadījumam, ja atbalsts netiktu piešķirts,
- apliecinājums, ka starp atbalsta saņēmēju un līgumslēdzējiem nav noslēgta neatsaucama vienošanās par projekta īstenošanu.

VI PIELIKUMS

Veidlapa informācijas nosūtīšanai Komisijai atbilstoši 193. punktam

Atsauce uz atbalstu		
Dalībvalsts		
Piešķirēja iestāde	Nosaukums	
	Tīmekļa vietnes adrese	
Atbalsta saņēmēja nosaukums, VAT reģistrācijas numurs un grupa, pie kuras tas pieder		
Atbalsta saņēmēja veids	MVU	
	Liels uzņēmums	
Reģions, kurā atrodas ieguldījumi/ darbība	Reģiona nosaukums (NUTS ⁽¹⁾)	Reģionālā atbalsta statuss ⁽²⁾
Ekonomikas nozare(-es) kurā(-ās) atbalsta saņēmējs aktīvi darbojas	NACE 2. red. un īss apraksts	
Atbalsta elements , izteikts kā pilna summa valsts valūtā ⁽³⁾		
Atbalsta instruments ⁽⁴⁾	Dotācijas / procentu likmes subsīdija	
	Aizdevums / atmaksājami avansa maksājumi / atlīdzināma dotācija	
	Galvojums (attiecīgā gadījumā – ar atsauci uz Komisijas lēmumu ⁽⁵⁾)	
	Nodokļu priekšrocības vai atbrīvojumi no nodokļiem	
	Cits (lūdzu precizēt)	
Piešķiršanas datums	dd/mm/gggg	
Atbalsta mērķis		
Juridiskais pamats , tostarp īstenošanas noteikumi un – attiecīgā gadījumā – shēma, atbilstoši kurai atbalsts tiek piešķirts		

⁽¹⁾ NUTS – statistiski teritoriālo vienību klasifikācija. Parasti reģionu norāda 2. līmenī.

⁽²⁾ LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts ("A" statuss), LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts ("C" statuss), neatbalstāmi apgabali, t. i., apgabali, kas nevar saņemt reģionālo atbalstu ("N" statuss).

⁽³⁾ Bruto dotācijas ekvivalents vai – attiecībā uz riska finanšu shēmām – valsts ieguldījumu summa

⁽⁴⁾ Ja atbalstu piešķir, izmantojot vairākus atbalsta instrumentus, atbalsta summu nosaka instrumentus.

⁽⁵⁾ Attiecīgā gadījumā – atsauce uz Komisijas lēmumu, ar ko apstiprināta metodika bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai.